

שַׁעַר הַעֲשִׂירֵי שַׁעַר אֲהַבַת ה'

באהבת האלהים השלמה. וזה פתח השער:

אמר המחבר מפני שהקדמנו כמה שעבר מדברינו בשער התשיעי ביאור ענין הפרישות מן העולם ויתיה כותבנו ליד הדל ולפנות לאהבת הבורא יתברך ולמקום לרצונו רציתי לסמן לו באור אופני אהבת האל יתברך כי היא תכלית התכונות וסוף המעלות במדרגת אנושי העבודה. ואומר ובהלכה אעזר. ראו לך אחי שחבך ומדע כי כל מה שקדם לנו זכרו בספר הזה מחובות הלכות והמדות וגדלת הנפשות הם מעלות ומדרגות

מרפא לנפש

[illegible]

אמר המהרש"ל בחילת ההמנוח כי ככל שיראה קול מעטין כעכ"ד כוס בפקדונם כמכרז ובמשכנן כ"ל ובמקומו של העסקן וזעג ונצלו אגו ויזעגו בצול וינארקן ורכבו מרכבות המעשים אגו וזיא האבין גיריפין אויף רייס וועגן אז קריגן גוטע מעשים קלוקר וזיא האבין גיראמס קול ויעזות וזיא זאלין קריגין גוטע מעשים והיעזו אגו האבין וזיא גיריכטס פנעג כשחמס מחמדת וזיא האבין גאנצענס אין אזא ציין שטקה קאמ אז איז אזא צייט וששון לא שחמג אזא שטקה וזיא וואס יא ווערט גוט פאר גיריכערס דאס מיינט מען אויף עולם האָא נפלוס ממעמד החשוב וזי יאצירד אנטפארן וינארקן פון זי שטיין אויף חשבון ווארם וזי האבין גוט גינזירינגס וכחשו מחסורים אגו וזי ויזעגן פארן ויזערס פון מכריס וואת בני ברך המוב לנפש אגו דא מין וזו דער ווייל דיר אויס דאס גוטע פום הירחא איז דאז זאלסט גאָד דעם שום תרקה האבין אשר לא תועיל וואס עס וועט דיר גוט העלפן והנאמא אשר לא תכלא אגו עס אגו דאז חיו גוט קיפן אויף דיר אזא זאצערס וואס עס וועט אגו פאר לענט ווערן דעם גיבעשן דר מקבר האלחים וירטו וואנד דיר שחמג אגו גאמט אגו דיר האבין דיר ווערט גוט לערנדיקס דעם ספר דעם רעכעשן וועג ווייזן וישח וישח אגו זאל אגו גיין אן טובה התכלה אז דעם וועג פון גליק אגו דס זאל ער מאן ברחמי ורוב חסדי מוט וזיין דר באריריכטס אגו מוט וזיין פיל גנאד אמן:

אמר הסבור ואנכי דער מַחֲבֵר פֿען שְׂחָדִימֶנּוּ כּחַם שְׂעִבֵי וְיוֹל מִיר רֶאָבֶן אַדְבָּר אִין דָּעם גִּיּוֹנִסֵן
שֶׁעֵר גִּלְשִׁטְלֵם בִּיּוּר עֵינִי רִשְׁיוֹת דָּאס עֶקְלֶערֶהֶנּוּ פֿון רִיא עֲנִיָּהִם וְיֵאָר מִעַן וְאֵל יְדֵי אָפֿ
שִׁידִין פֿון רִפְּטֵנִים פֿון דָּעם עֵלִים וְהִתֵּן כּוֹחֵם אַז אַדְבָּר בְּיִנְיָה אִין גִּיּוֹנֵס אַז דָּער מִעַן־שֶׁ
וְאֵל יוֹן רֶאָבִין פֿון אִינִיגֵי וְלִפְנֵי אִים אִינִיגֵי אִים פֿון אַלִי וְאָבֶן אִינִיגֵי הַבּוֹרֵא יִחְבֵּד צו דָּעם
לִבְשֶׁאָפֿ פֿון דָּעם פֿֿשְׁעֵר יִתְבָּרֵךְ וְלִכְפֹּר דִּלְמוֹת אִין וְאֵל לִבְשֶׁאָפֿ צו אִין יוֹלִי רֵאחִי לִכְסֹד לִ
דִּיִם רֶאָב אִיד פֿאַר שְׂמִינֵן דָּער בִּיאַר צו שְׂטֵטלֵךְ כּאֹר אֹפּוֹפִי אֹדֵחֵם הַלֵּא יִחְבֵּד אִין עֶקְלֶערֶהֶנּוּ
פֿון רִיאפֿינֵס פֿון דָּעם לִבְשֶׁאָפֿ אִין וְיֵאָר פֿון אִין אֹפֿן קֵעֵן כּחַ דָּער טִנְהֵן יוֹן אִין רִיא
לִבְשֶׁאָפֿ פֿון גָּאָם יִתְבָּרֵךְ יֵאָר הַלֵּא תִּתְּנוּת וְיִאֲרֹם דָּאס אִין דָּעם מִכְלִית פֿון אַלִי נֶפֶשׁ
אִינִיגֵי־שְׂמִינֵן וְהִתֵּן הַלֵּא דָּער כּוֹף פֿון אַלִי מִכְלֵית מִכְלֵית אִין עֵבֶדֶת אִין רִיא מִכְלֵית
פֿון רִפְּטֵקֵי לִיט וְסִי דִיגֵן גָּאָם אֹדֵם אַז אִיד וְעַל אִין דָּעם שֶׁעֵר וְאָבֶן וְיֵאָר אִין דָּעם לִבְשֶׁאָפֿ
פֿון גָּאָם וְאֵל יוֹן וְיֵאָר אִין דָּעם קִבֵּץ דָּער צו וְיֵאָר וְיֵאָר וְיֵאָר וְיֵאָר וְיֵאָר וְיֵאָר וְיֵאָר וְיֵאָר וְיֵאָר וְיֵאָר
שֶׁעֵר אִין פֿון גָּאָם קֵעֵם אִיד עַר וְאֵל מִיר דָּער צו הַלֵּאֵן רֵאחֵל לִי אִין דָּעם פֿאַר־רֶבֶקָה פֿון רִפְּטֵקֵי
פֿון שְׂמִינֵן אִין דָּעם יוֹסֵן כִּי לֵב שְׂדֵם וְהִי אִין אִין וְיֵאָר אִין דָּעם מִכְלֵית אִין וְיֵאָר אִין דָּעם

ד"ר

אל הענין העליון הזה אשר התכוננו לבשר הזה, וגם ראוי לך לדעת כי כל חובה וכל מדה טובה מושכלת או כתובה או מקובלת הם תכונות ומעלות שעולים בהם אל הענין הזה והוא תכליתם וסופם אין מדרגה למעלה ממנו ולא אחריו, ומפני זה כמבוא הנביא ע"ה במשנה תורה יהוד באמרו (דנכ"ו ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ואהבת את ה' אלהיך וגו' וזו עליו והשיב אותו במשנה תורה הרכה כמו שנאמר (ס"ב) לאהבה את ה' אלהיך לשמוע בקולו ולדברקה בו. ומעם הדביקה האהבה הנאמנה והלב השלם בה כמ"ש (מש"י) ויש אוהב דבק מאח, והרבה פעמים בקדים הספר וזכר יראת האלהים על אהבתו כמו שאמר (דנכ"ו י) ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה ואמר (ס"ט) את ה' אלהיך תירא וגו', ותייב הדין להקדים היראה על האהבה כאלהים מפני שהיא תכלית הפרישות

סרפא לנפש

וזהו ענין: והעם הדביקה ליל וס"י על כדניקס כו ית' סוף רק פני פלכנס כנאמנס כס' ית': כי אם ליראה וסופא דקדא לנכס ככל דכיו ולכנסס אופו: ואמר את ה' אלהיך תירא וזהו מעבוד וכו מדרג ונכנסו פנכנס: והייב חזין להקדים היראה על האהבה ל"כ כפחישות מן כעולם סוף כירכס עמנס שמתנת ירכס ח' פורס כדקס מן כמענוסס כמו כנכנסל ואפי' וכל לנכ דמרגס כעלונס כסוף פלכנס ככורל ית' לכן חייב כדו לכקדס ככרשנס קורס ככנסס: מפני

דעם קסר מרובות הלכות פון דיא ואכן וואס מען איז חייב צו קאן מיטן הארצין והמדות און דיא גומי מלות וגרבת הנפשות און וואס די נפשות ברארפן ויה בוייליגן און אייגער ענטפערן צו נאם הם מעלות ומדרגות דאס וייען מעלות און שטאפלן מען זאל קאנן קיפן אל הענין העליון הזה צו דיא רויקע און תשובה וזה אשר התכוננו וואס אייגער כוונה איז צו בשיידין אין דעם לשער בלזמר דרך די אלי חובות הלבבות און גומי מדות קאן מען קיפן צו די ליבשאפט פון נאם גם רואי לך דעת און אויך ברארפסטו וויסן כי כל חובה אז אלי ואכן וואס מיר וייענען שולדיג צו קאן וכל מדה מוכת און איינליקע נוסח מדה מושכלת וואס דער שכל בריינגט מיט או כתובה ארדער ווס שטייט גישרינגן או מקובלת ארדער מיר האבן ויא קבבל גיווען פון די חכמים הם תכונות ומעלות דאס וייען אלץ דיא איינלישאפט און מעלות שעולים בהם וואס מען זאל דרך ויירא אויפגליין און קיפן אל הענין הזה צו דעם ענין פון דיא ליבשאפט פון נאם והוא תכליתם וסופם און דאס איז ויער תכלית און ויער סוף אין מדרגה למעלה ממנו עם איז מיט דא איין העבירע כוונה פון דעם ליבשאפט פון נאם ולא אחריו און עם איז מיט פאר בארדיגן ביין וואך דס מען זאל ברארפן נאך דעם ליבשאפט פון נאם נאך קיפן צו אונאף וואס איז העביר נאר דאס איז דער סוף און דאס העכסטע פון אלי ואכן ומפני זה און פון ווענין דעם סטכו חביא עליו השלום דאס כשה רבינו עליו השלום גישמעלס אין משנה תורה די בעלה פון ליבשאפט ביי דעם יודע פון נאם כאמור דער מיט וואס ער האט גיואנט אין דברים שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד הער צו ישראל נאם אונזר נאם איז איין אייניגער נאם וישייט דער ביי וואהבת את ה' אלהיך און די ואלקס ליב האבן ויין נאם וזו עליו און דאס דרך מורו גיווען והשיב אותו במשנה תורה און דעם עם קאל אייגער גיחיות אין משנה תורה ויזא עם שטייט אין דברים ואהבת את ה' אלהיך דא ואלקס ליב האבן נאם דיין נאם לשמוע בקולו דא ואלקס צו הערין אין ויין קל ולדברקה בו און צו בהעפסין וף אין אים ומעם הדביקה און דער פירוש פון דעם בהעפסונג איז וואהבת הנאמנה דס גיחיות ליבשאפט והלב השלם בה און דאס הארץ זאל באגן ויין דרינגן דס די ליבשאפט זאל ויין מיטן באגן הארץ ויזא עם שטייט אין משל ויש אוהב דבק מאח און עם איז פאר האבן אין גומי פריינד וואס ער איז בער בהעפס צו אפענטש אז אפערדער פעמים ספרים הספר כי און קל מאל שפעלם דער חסר תורה די פסוקים וואס איז דאָרס דער מאנט אז מען זאל וף פארקטין פר נאם פריער על אהבתו פון די פסוקים וואס דאָרס שטייט מען זאל ליב האבן נאם ויזא עם שטייט אין דברים ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה און אייגער דא ואלקס וואס פנעמס דען נאם פון דיר מער אז דא ואלקס ויה פארקטן פאר אים און דער נאך שטייט ללכת בכל דרכיו ולאהבת אותו צו גיין אין אלי וייען ווענין און אים ליב צו האבן שטייט דא פריער מען זאל וף פארקטן פון נאם און דער נאך שטייט מען זאל אים ליב האבן ויזא הדין להקדים היראה כן און דער שכל בריינגט מיט אז מען זאל וף פריער פר נאם פארקטין און דער נאך איב

ומסופה הרחוק והקרובה שבמדרגות אל מדינת אהבת האלהים והוא השער הראשון משערית, ואי אפשר שיגיע האדם אליה אלא אחר שתקדם יראתו ופתחו מאלהים יתברך, ועל כן הקדמנו שער הפרישות לשער הזה כי מן הנמנע ממנו שתתישב אהבת הבורא בלבנו עם התישב אהבת העולם בנו, וכאשר יהיה לב המאמין ריק מאהבת העולם ופנוי מתאוותיו מצד הבהר וכינה תתישב אהבת הבורא בלבנו ותהיה תקועה בנפשו כפי הכספו לו והכרתו אותו כמ"ש (ישעיה נו) אף ארח משפמך ה' קיוונך ונ'. וראוי שנבאר מדברי האהבה שבעה ענינים. אחד מהם הוא ענין האהבה באלהים יתברך. והשני על כמה פנים תהיה האהבה באלהים. והשלישי איך הדרך אליה, והרביעי אם היא ביכולת האדם אם לא. והחמישי באופני מפתחיה. והששי באותותיה אשר בהם תתברר מהמאמין. והשביעי במנהגי אוהבי האלהים :

מרפא לנפש

[illegible]

לִיב צו האָבן מנני שהוא חבלת המרישות וויל, דיא ליבשאפט צו נאט, איז דער עקליכט פון פרייליכט
 בלויבן די אַרבעט קומט פון דער יאָהא און די יאָהא און דאס פרייליכט ווארעם מוכות ער האט מוכא
 פון האָבן יאָהא לייד ער וויל אָפּ פאלן מענטשים פון דעם עלעם, וסוף הדיוק און איר לעצטע
 ענדע וואס נאך דעם איז שוין גיט פון באַנדן מיין העכערע בעלזא נאך דיא ארבעט איז שוין נאך די
 סוף הערובת שבמדרגות און איר נאך דיא יאָהא און דיא ליבשאפט בעלזא וואס דורך איר קאן מען האבן
 צו נאָטס ליבשאפט וואס השער הראשון מסעדיה און דיא יאָהא און דער לעצטער מופת פון אירע
 מופתות ווי אפשר שיעור האדם אליה און עס איז נאט ליבשאפט און אפגעשטאל קומען צו דער בעלזא
 פון ליב צו האָבן נאט אלא אחר שתקדם ויראו נאך פיריין ער כח וויל פריער פארכאפן און שרעקן
 פון נאט יאָהא וועל כן חקרמנו שער המרישות דאס האָבן מיר דעם לשער בפרייליכט דס הייבט די
 פאָרמט פון נאט וואס דס איז דס פרייליכט האָבן מיר דאס פריער געשעט פון דעם דאזיגן
 לשער ווס דא שטייט מען וואל ליב האָבן נאט כי מן חכמתו ממנו דען עס איז אונזיגליך פיר איר
 שחתישט אהבת הבוהא בלבד און עס וואל רגען דיא ליבשאפט פון דעם בעשער און אונזער הארץ
 עט התיבס אהבת העולם און עס דרשט דיא ליבשאפט פון דער וועלט און איגט ווארעם כל זמן אז
 אפגענושט דס בייא וויל דיא ליבשאפט פון דער וועלט און ער האָבן דיא ליבשאפט
 פון דעם בעשער וכאשר יהיה לב חסאמין ויק כז און ווען דאס באַרץ פון דעם פארכען כאן וועט
 גליידיג ווין פון דיא ליבשאפט פון דער וועלט וסמיו מחאוויו און וועט וויל אָפּ ווענדן פון ווין
 געלעבטקייט מצד הכרה ובינה דורך ווין וויסן שאפט און ווין פון שטאנד התיבס אהבת חבורא בלבד
 וועט קאנן רגען אין ווין באַרץ דיא ליבשאפט פון דעם בעשער תחתית תקיעה כחששו און עס וועט
 ווין איין געשעטקט אין ווין ליב כח הכסוף לו לזוט ווין געלעבט צו חסידות וואו און לזוט
 וויל ער האט איר בעט קענט וויל עס שטייט אין וועלכע און אורח מסעדיה' קינד ווי אידע דעם
 וועט פון ווין האָבן מיר פון דיר נאט געהאט און וויל וויסער שטייט - ואנאם דער פאָרמט
 וואו שנאב מדברי האהבת שכנה ענינים און מיר בראַרן פאָרירן פון די ליבשאפט פון נאט דאָן
 ואָבן אחר מהם איינס פון וויל איז מה הוא ענין האהבה כי וואס איז דיא ליבשאפט פון נאט יאָהא
 ודשני און דאס איז אַנדערע איז ער כמה פנים תחת וויפיל ערלייא געשעט קאן ווין די ליבשאפט
 פון נאט וועלשי און עס דרשטקט וויל ווא איז איר דורך אליה וויל איז דער וועט דער צו ווין וועלכע
 דס פערטעט איז און וויל ביכולת האדם אויב ווא איז אין דער מאכט פון אפגעשטאל אויב אפגענושט
 כאן קען צו דעם ליבשאפט אויב גיין ותחמיש און דס פערטעט איז באווי מסעדיה אין די אפנים

DNR

ובח' הנפש תמה במזמנה אליו ותדבק בו במחשבתה ותעבירוהו ברעיונה ומתאוה אליו וזוכסת לו וזאת תכלית האהבה הזכה וכיון שהדבר כן והיו קרואי הגוף רבים וצרכיו אל מה שימלא מחסורו מתמידים עם השעות והעתים ולא היתה הנפש יכולה לעמוד בעיניו כל הזמן והפני שאין לה השקט ולא מנוחה מכלי מרנוע מדוי גופה נטרדה הנפש בעניני גופה מאוהביה הראוים לה והמתמידים בעצמה אשר בהם הצלחתה בונה מרנועה. וכאשר יבקע לה אור השכל ויגלה לה גנות מה שנמטה אליו באהבתה ובמשכה עדיו ברעיונה מאשר בו הצלחה בשני המעונים חשוב מהו ותניה כל עניניה אל הבורא החונן ותמה במחשבתה לבקש אופני הצלחה מעוצם מה שנוקשה בו וגדל מה שנוסתה בו. ואז תפרוש

מרא לאפש

וכיון כי וסם קרואי גוף רבים מקוין וזכרי גוף כס המיד בכל עם וכל עם: ולא היתה הנפש יכולה לעמוד רץ לפסוק: מעיין לו גוף: בכל זה דיל ככל זמן ועדן. או ככל זה העינים כסמ מחסור גיל תהנה עמלם רק שאין לה מנוח לזמן מנוח שאין לנפש כחשק ומנוחה מכלי מרנוע כל זמן שלא תגיע ותהיה מנוח כל זמן שיש מחסור ממחלל ומנוח וזאת הסיבה כי אין לנפש מנוחה בשכל: נטרדה הנפש כי עיני נטרדה זכרי גוף חסיד מרנוע ותכבה לה כח כחיהם הם לנפש שש מיוחדים כס שכל דים והלא הם כחלה נטמ מרנועם לנפש' וסוף ככל שיש נפש שש מחסורם עיניהם שכל ויכל לזכור לו מהם השדות זכרי גוף: וכאשר יבקע בו מאשר בו הצלחה בשני המעונים שטוב סיס לה לנפש המיד ככל ויסע טוב לה נכסוין ונכסוין: חשוב מהו מס שכלם מיד לאחר מות גוף: ותמה במחשבתה כי' לאחר מיד זאל מראבאן אוף ויגע ואכן אזי אוף די נשמה ואלם גערין דער גוף זאל ראבאן זיין ברענעפיש פון דער גוף זאל ראבאן די נשמה בדינן וועט זיין צייט ראבאן נאט צו דינן וכשתגיש הנפש כי את אזי די נשמה דער פילם אוף אואך ום עס קאן איר ליכט צו גערין ובה כחשה און זיין קאן דינן דעם פער פון גריינן נאט צו דינן תמה במזמנה אליו שטם זיין גיין דער צו מיט אירע גיידאנקען ותרדק בו במחשבתה און שטם זיין פארהעפטן גריינען מיט איר ממשכה ותעבירוהו ברעיונה און שטם עס אבר פון אין אירע ממשכות וזאל גריינען ומתאוה אליו און גילוסט דער צוא וכוסת לו און פאר לאנגט דער נאך וזאת תכלית האהבה און דאס איז דער תכלית פון דער גריינער ליבשאפט וכיון שהדבר כן און וייל די זאך איז אזו בלויבן אז די נשמה גילוסט דר גוף זאל ראבאן די זאכן ום אים אפמקנה איז והיו קרואי הגוף רבים און די מרעפניש פון דעם גוף ויין פיל וצרכיו אל מה שימלא מחסורו און זיין ברענעפיש איז צוא דר פילן וואס אים פעלם מתמידים עם השעות די ויגען המיד אלע טעה און אלע צייטן ולא היתה הנפש יכולה לעמוד און די נשמה קאן קיין מאל גיט בלייבן שטיין און אוף הערן מעיין לו ככל זה פון צו מראבאן אוף די אלע זאכן וואס גהערין צו דעם גוף מפני שאין לה השקט וייל זי איז קיין מאל גיט נשטילם און דאס קיין כטירה גיט מכלי מרנוע מדוי גופה כל זמן זיין איז גיט גרעט פון דעם ויין מאל גיט איר גוף נטרדה הנפש בעניני גופה אזי איז די נשמה חסיד מרנוע און זיין גיט גרעט צו איר גוף פער מאוהביה הראוים לה כי פון אירע גילבשע זאכן ום גהערין צו איר און ום גיט אן ויין אלץ אשר בהם הצלחתה ום דינן די זאכן קאן זיין בלייבן אין איר וואונגן וואו זי וועט רינגן דם הייבט וייל דם ברענעפיש פון דעם גוף איז ווער פיל און עס איז אלץ צייט דרום איז זי פער מרנוע אין די ברענעפיש פון דעם גוף פון צו קאן ממשותם מדינים ום דם איז אירע זאכן און איר ברענעפיש צו עולם הבא וכאשר יבקע לה אור השכל און אז עס וועט איר ערשיינן דם ליכט פון דעם שכל ויגלה לה גנות און אפמקלעקט איר דם שיעריליכקייט מה שנמטה אליו באהבתה פון דעם געלפן ום זיין דאס דר צו געניגט דינן איר ליבשאפט ובמשכה עדיו ברעיונה און זיין דאס וף דר צו געניגן אין אירע גיידאנקען און דם דאס זיין אונזען געניגן מאשר בו הצלחה בשני המעונים פון צו מראבאן דרין ום איז איר פריינדליך אוף זיין אונזען וועלכן חשוב מהו וועט זיין אונזען קערן דר פון און זיין וועט שוין אזו גיט קיין ותניה כל עניניה און וועט אלע אירע זאכן לאזן שטיין אל הבורא החונן צו דעם במשכה און וועט גיין מיט זיין וועט זיין פאר לאזן מיט גאר איר ברענעפיש אוף נאט ותמה במחשבתה און וועט גיין מיט איר ממשכה לבקש אופני הצלחה צו זיין וף די אפנים זי ארומ ואל גיעל ווערן מעוצם מה שנוקשה בו פון די שטארקע געזיידליכקייט וואס זיין איז דינן גישטליכקייט געווארן וגדל מה שנוסתה בו און פון די גרעסע ברוחנות ום זיין איז דינן גפרישט געווארן וזו תפרוש מן העולם און דענקט מאל וועט זיין

מן העולם וסבל תענוגיו ובתוהו הנופות וכל תאוותם וסמך לזה . יפקחו עיניה ויזכו ראותיה מענן הסבלות באלהים ובתורתו ותכיר האמת מן השקר ויגלו לה פני אמת בוראה ומבדלה . ובאשר תכין גודל יכלתו ועוצם מעלתו (ס"ו גדולתו) תכרע ותשתחוה לו ביראה ופחד ואימה מעצמותו וגדולתו ולא תסור מזה עד אשר יבטיחנה הבורא יתעלה וישקים פחדה ומוראה ואז תשוקה כוס האהבה באלהים ותתבודד בו ליהד לכבה לו ולאחבה אותו ולבטוח עליו ולכסוף לו , ולא יהיה לה עסק בלתי עסק עבודתו ולא יעבור על רעיוניה וזולתו ולא יעלה במחשבתה בלעדיו ולא תשלח אבר מאברי גופה אלא כמה שתמשך בו רצונו ולא תתיר לשונה כי אם כזכרו ושבתו והודאתו ותהלתו מאהבה בו ומכסוף לרצונו יתברך . ואם ייטיב לה תודה ואם יעניה תסכול ולא תוסף עם זה כי אם אהבה בו ובטחון עליו כמו שנאמר על אחד מן החסידים שהיה קם בלילה ואמר אלהי הרעבתי ועירום עובתני ובמחשבי הלילה הושבתני ועווןך וגדלך הוריתני אם תשרפני באש לא אוסיף

מרא לאנשי

אנשי לבושי שטח אופי כוללת ולא תפחד מן סכסוף לגמרי כח וזו יפקחו עיניה כח וזו תפחד מעלם עד שתכל לאכנס כוסם לאכנס ומכסוף כוס כאלהם כח : ולא הוסיף כל על סכסוף שכלה כל מוכף אכנס בו תחמת ציודם כסודם כסודם לעובדי לו לנכות עונותיה ועם כל זה יש לה בטחון עליו לכלל סכסוף מעליה . פ"ל :

וזה אף שייך פן דעם עולם וסבל תענוגיו אנו פן אלע וינע תענוגים ותבזה הנופות וכל האוהות וסמך לזה יפקחו עיניה אנו זיא ונעם כבנה ויין די גופות כיט אלע וינעע גלופסקייט אנו דר גלייך ונעלי ארע אויגן געפינט ונערן ויזכו ראותיה אנו איר נידקט ונעם לויסער ונערין מענן הסבלות פון דעם וואקסן פון אום פאר שטאנדקייט וואס זיא האט גיהאט באלהים ובתורתו אין גאט אנו אין ויין הורה ותכיר האמת מן השקר אנו זיא ונעם דער קאנן די ווארדייט פון דעם פאלעקייט ויגלו לה פני אמת אנו עס ונעם איר אנטפלעקט ונערין דעם רעכטין אמת פון איר פשעפער אנו איר פירער יבאשר תכין גודל יכלתו אנו אז זיא ונעם פר שמיין ויין גרוקע כאכט ועוצם מעלתו אנו ויין שטארקע בעלה חכרע ותשתחוה לו ונעם זיא ויה גלייך אנו בגוין פר אים ביראה ופחד ואימה כיט פאכט אנו פאכט אנו דער שטרענגעש מעצמותו וגדולתו פר ויין שטארקייט אנו פר ויין גרוקייט וזא לא תחזי מזה אנו זיא ונעם ויה דר פון גיט אפ טאן עד אשר יבטיחנה בו ביו דר פשעפער גילובט אז ער ונעם זיא פר ויזכרין דם זיא זאל ויין ויזכרליך וישקם פחדה אנו ונעם שטילן איר אונטקט אנו איר פאדקט וזא תשוקה כוס האהבה באלהים אנו דענסקמאל ונעם זיא אז נטרונקען ונערין כיט דעם בעקר פון ליבשאפט צו גאט ותתבודד בו אנו ונעם ויה כיט אים פר איינען ליהד לכבה לו צו איינציגן איר הארץ צו אים ולאחבה אותו אנו אים ליב צו האבן ולבטוח עליו אנו צו פר ויזכרין ויה אף אים ולכסוף לו אנו צו גלופקט צו אים ולא יהיה לה עסק אנו זיא ונעם גיט האבן קיין אנדער עסק עבודתו נאר דעם עסק פון גאטס דיקטס ולא יעבור על רעיוניה וזולתו אנו ונעם גיט אף גיין אף אירע גלייבן נאר ער אליין ולא יעלה במחשבתה אנו זיא ונעם גיט אויף גריינגין אף איר פחשעפער קיין שום נאך חרין אים ולא תשלח אבר אנו זיא ונעם גיט אים שטרעקן קיין אבר פון די אברים פון איר ליב אלא כמה שתמשך בו רצונו נאר כיט ונעם ונעם ונעם אירע נאך ויין ויילן ולא תתיר לשונה אנו זיא ונעם גיט עפניגן איר צונו צו רייך כי אם בונה נאר אין אים צו גריינגען ושבתו ותוראתו אנו צו לויגן אנו גריינגען אים מאהבה בו פון ונעמן דעם ליבשאפט וואס זיא ונעם האבן צו אים ומכסוף לרצונו יתברך אנו פון ונעמן דעם נוס זיא ונעם גלופקט צו ויין ויילן ויזכרנה וואס ייטיב לה תודה אנו אז ער ונעם איר נוסט פון ונעם ויין ויילן אים וזא ענה אנו אז ער ונעם זיא פייניגן אנו אז שיקן אף איר וסדרים תסכול ונעם זיא עס לייך ולא תוסף עם זה אנו דער כיט ונעם זיא גיט מען כי אם אהבה ובטחון בו נאר ליבשאפט צו אים אנו בטרון אף אים צו האבן ווארם זיא ווייס אז פר די וסדרים ונעם זיא האבן פיל שבר אויף עולם הבא אבר זיא ונעם אפ קיטן פר אירע ויזכר אנו ונעם אויף אים אבטורן האבן אז ער ונעם איר די וסדרים גריינגען מאכן כמו שנאמר על אחד מן החסידים וזא עס אזי נאנט גווארין אף ויזכר פון די וסדרים שהיה קם בלילה ונעם ער פלעגט אף שמיין פיי נאכט ואמר אנו פלעגט נאמן מולת הרעבתי מיין גאט דרא האקט קיף אים גריינגערש ועירום עובתני אנו נאקעט האקסלו קיף גלייך

פרק ב אבל על כמה פנים תהיה האהבה באלהים יתברך אומר כתובתה השאלה הזאת, כי אהבת העבד באודונו תהיה לאחר משלשה פנים. אחד מהם אהבתו אותו בעבור הכבוד לו והסוד עליו. והשני אהבתו אותו מפני שהוא עובר על פשעיו ורוב מחילתו לו ובפרתו לעונותיו. והשלישי אהבתו אותו בעבור גדולתו ורוממותו וסוראו לעצם כבודו לא לתהלת ולא לפחד, ועל ההקשה הזאת תהיה האהבה מפני באלהים לרוב הסוד עליו והתמדת מוכחו לנו ותדבק נפשנו באהבתו לתקות נמולו. ויש שתהיה אהבתנו באלהים להכתיור וענינו ועבורו עם נדל מיינו אותו ועברנו על מצותיו. ויש שתהיה

מראה לנפש

ובמשכני הלילה הושבתו אנן אין דר פֿינקשעניש פון דר נאכט האָסטן מיר געזעט ועוד וגדול הוראתו
אונ דרין שטאָנדיק אונ דרין אָפּגעקריגט האָסטן מיר געוויזן אס תשרפני באש ווען דאס זאָלסט מיר
אָפּלייז פֿר ברענען אין פֿיער לא אויפֿר כי אס אהבה אותך וועל איך נישט מעריו נאר ליבשאפט אין
דיר וסמחה כד אונ פֿרירד אין דיר כלומר וועל איך דיר נאך מער ליב האָבן אונ וועל זיך נאך מער
פֿרײַען מיט דיר דומה לא שטאר אויב עס אין גלייך צו דעם ווס אונז האָט געזאָגט ון וספני ווען ער
זאל מיר אָפּלייז מיט ליבה וואָלט איך דאך נישטן האָבן צו אים אונ הענען הזה דומה להבט אונ אויפֿר
דעם ענני האָט קריבן געווען דר רבס שלמה בלויז באמיר ויר אונ מיט האָט דעם געזאָגט אין לשון
השקדים צוור הסוד דודי לי מין פֿרײַנד אונ מיר בלויז אין מיר בריקסל וועלן בן שדי ילי צווישן
מיניע בריקסל טוט ער געקעניגן וסמך ויל בידך חרש האָבן דר תבכים וועלן בן שדי ילי צווישן
שטאר לי האָפּעט ער אונ מיר מער איך זאל נישט האָבן אין גאנצן מין ברעקעניש וסמך לי אונ פֿר
מיערסט מיר מיט שוועטע יבדורים פֿון דעקטן וועגן בן שדי ילי האב איך פֿארט ליבשאפט צו אים
וזה דומה אונז אין גלייך צו דעם ווס מוהר רבינו עליו השלום האָט געזאָגט אין דברים והבט את ה'
אליהם בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאוד אונ דו זאָלסט ליב האָבן דרין פֿון אים מיט נאר דרין האָבן
אונ מיט נאר דרין וועל אונ מיט נאר דרין פֿון מיט: מניין:

אבל על כמה פנים היתה האהבה באלוים יתברך אֵין יוד פיל ערליי אופנים קען זיין ל'רשעאפס
צו גאט ד'קרבן אומר בתשובה השאלה הוחזק וועל איך ענטפערן אויף דר שאלה כי אהבת העבד
בארוניו אז י' ל'רשעאפס וואס אנגעקענט האט צו זיין דאר היתה לאחר כשלוש פנים קען זיין אֵין
איינס פון דרייא ערליי אופנים און דאס איז דאס וויאזוי אפ'ס פון וויאזוי אהבתו אותו ער האט אים ל'ב עבדו
העבדו והעבד עליו ווייל ער האט אהבתו און אֵין חסד זינאן והשני און דאס אנדערע אֵין
אהבתו אותו ער האט אים דרום ל'ב ספני שהיה עובד על משענו ווייל ער האט שיינקייט ויינע פאקטאס
וירוב סחירות און ס'היה ער האט אים פיל מאל וויא ס'היה געווען וכפרתו לעונותיו אונג האט אים פ'ר
געבן ויינע זיך וואס ער האט זינאן וואס ער האט אים פ'ר פאקטאס והשלישי און דאס דריטע אֵין
אהבתו אותו עבדו ודחלו ער האט אים ל'ב פון וועגן זיין ג'רשקייט און זיין דאקטאס ומורא לעצם
כבודו און דאס מ'רען פון וועגן זיין שטארקייט כבוד און לחולת נפש ווייל ער האפט פון אים ש'בר
ולא לפחד און גוט ווייל ער פארקום זיך פ'ר אֵין ענינש ועל ההשקה הוחזק און אויף דר גלייכזייט היתה
האהבה מכבד באלוים זאל זיין אויף ל'רשעאפס אֵין גאט ב'יד דלוב חסדו עליו פון וועגן זיין פיל
הקר וואס ער טוט מיט אונז והתחד מחבתו לנו און פון וועגן ויינע סובות וואס ער טוט אונז אלע
צייטס ה'רוב נפשות באהבתו און עס זאל וועקען אונזר ל'יב און ל'רשעאפס פון גאט לחקת מולת
ווייל מ'ר האפט פון אים ש'בר צו געבן ויש שהיה אהבתו באלוים און אפ'ס קאן זיין אויף ל'רשעאפס
צו גאט לחסותו פונעם ווייל ער פ'ר פארגס אונזערע זיך ועבדו על משענו און אֵין מולת אונז

מרפא לנפש

[illegible]

מרפא לנפש

דם לאזן אונטען געבן און אין גאס זאלקסט גיט לייקען ואסווי און נאך האבן אנדערע זיבןס זאגןס
 עשה רצונו כרצונך סווא גאטס ווילן אזו ווירא דו ווילסט גאט זאל דיר פאן זיין ווילן כדי שיעשה כרצונך
 כדי גאט זאל פאן זיין ווילן כרצונו אזו ווירא זיין ווילן אזו פארוי צו פאן גאטס צו זיינען בישפניש
 בשל רצונך פאריבוי דין ווילן דם הייבס פאריבוי זיינע פאזאז און זיין גאר דרע פון אפ דיר און
 אז סאכר גיט זיין ווילן פון גאטס וועגן סמני רצונו פון וועגן דעם ווילן פון דאס שיכסא דען
 אזויס כדי גאט זאל פאריבוי און ווילן פון אנדערע דאס הייבס פון זיינע פאריבוי סמני רצונך פון
 וועגן זיין ווילן ווירא לומר שירצה אויך קאן פאן אזו דער פאכס ביינעס באמירי בכל לכבד דער פון
 ווס ער זאגט דו זאלסט ליב האבן גאט מיט זיין גאנצן הארץ און מיט זיין גאנצן לייב און מיט
 גאר זיין גאטס לידעם באהבת האלוים ביינעס דער פאכס קען זאל ווילן ביהעפטן אין גאטס לייבשאפט
 כסתר פון פאריבן וולחאותה בלויז און זאלקסט עס פון מענטשן אויף ווייזן ווירא דו דאכסט ליב גאט ער
 שותחברו דא אמרת אהבתו אלוים פון עס זאל אויס געלערנט ווערן פון דעם פאריבן זיין וואהאפאטע
 לייבשאפט צו און כסתר וואלוים זיין פאר פאריבאגיקייט דאס הייבס אזו ער אז ביהדין דאריין און
 אין זיין גאטס פלעקאטאריס דאס הייבס און אזע מענטשן ווערן ובמחשבת עיניו און אין ווילנע פון פאריבאגע
 כחשבות ונראה און אויף זיינע געווינען גלידער על השוה ונחבנו זאל דא אלץ גלידער און געבט זיין
 ל שכל אחד ועוד איהו אויף איינלייא געוויסט כלומר דאס זאלסט פאר ליבס גיט זיין גאנצן פארום אין
 זיינע אויס געווינען גלידער און אין זיינע כחשבות און אז מיניר זעהט גיט וועסט גיט סווא פארום
 זיין דרום זאגט דו כסתר אז פון ליבס זיין פאר פאריבאגיקייט און זיינע כחשבות און
 אין זיינע אויס געווינען גלידער אלץ זיין אויף און זיין ווירא דיר הכלל עיני השלום דאס זאגט
 ל שכל אחד ועוד איהו אז לויבן דאריין און ליבס פאריבוי געווינען גלידער לויבן און לעבנדיגן
 ווירא לומר שירצה אויך קאן מען זאגן אז דר פאכס ביינעס באמירי כר דר מיט ווס ער זאגט דו זאלסט
 גאט ליב האבן כים גאר זיין ליבס און מיט גאר זיין גאטס ביינעס ער ליהות כל אהבתו אז עס זאל
 זיין גאר זיין ליבשאפט השתוללות און גאר זיין פלייס דו ווס דאס בולחט מיט אנדערן זאל
 אלץ זיין ליבס פון זיין גאטס וועגן כלומר דאס וואס דו הייבסט איינעם אלץ און ווס דו רעכטסט און
 באהערט וועגן עפסיס מיט זיין כתר זאל אלץ זיין פון גאטס וועגן אזו השתה עס אהבתו און דו זאלסט
 גיט כחיותה פאריבן מיט זיין ליבשאפט אהבת חולו עפעס אנדערע לייבשאפט און אהבת חולו
 און ווען דאס דאס ליב אנדערע ווירא ככה שירצה סאך זאל עס זיין אזו זאגט וואס גאט וועט
 עס פאריבאגן פון דיר כדי שתייה כדי אז זיין ליבשאפט ווס דו דאס ליב זאל זיין סעוה מאהבתו כו
 אין סתירה פון דר ליבשאפט ווס דו דאס צו כסתר וזכרתי בבואר התעוררת השכליה גלידער וואו און
 דאס גראטס אין דעם ערלערענע פון דעם וועגן פון דעם זאגל בשער השלשית פון הספר הזה אין
 דעם ווירא שער פון דעם ספר

[illegible]

מֵרֵאָה לְנֶפֶשׁ

218

ולא ישקף עליך שאתה ירא עם יראתך מסנו בלתי ולא תפקדו מרעיוניך ולא יסור פנני עיני ויהיה צוותך בבדידות וישב עמך במדברות ויהיה מקום מלא בני אדם כענין
כנא מלא תהיה מקום כלא ריק לא תשומם בהפקדם ולא תדאג בהעדרם ותהיה תמיד שמח
באסניך שש כבוראך עלו ברצונו וכוסף לפניעתו כמ"ש (סס מד) ישמח צדיק בה' וחסה
ט ואמר הנביא (חנניק נ) ואני בה' אעלוה אנילה באלהי ישעי ואמר דוד עליו השלום
(מסליס ס) ה' אורי וישעי ממי אירא ושאר המזמור :

פרק ד אבל אם האהבה באלהים היא כיכולת האדם אם לא . אומר בתשובת שאלה זאת
כי האהבה על שלשה פנים . אחד מהם אהבה שנקלה בעיני האהוב אבדת מסונו
בעבורה לא אבדת נופו ונפשו- ומהם אהבה שנקלה בעיני האהוב אבדת חלק מנופו עם
אבדת מסונו כשהוא מקוה שתשאר נפשו בחיים בעבורה. והפנים השליש' אהבה שנקלה

מראש לנפש

לנפשו אליו כלנן ומלפניו כו' וסוכל לקיים סוטי כו' לגדו חסדו : ויהיה צוותך בבדידות אל סם שכן כדו יסיה כשנינו
כללו סב טס כמס חכמים ללמוד וסין כסוף שער כעמנוט עטין כוס נ"ב :

אנן ונקטם פר ויענין ויה איה ויה דר בארמקטס תולל תותיו אנן איה ויה נרזים ונאנר אנן ויה
דקטט ולא השתתף כו אנן אין דר ציט אז דו ונקטם אים ליב האבין ונקטם ויה ארזין מישען
חבת וולתו . אין ליבשאפט פון אנהאנדן ולא ישקף עליך אנן ער זאל פון דיר גיט זעהן שאתה ירא
אז מיט דער פארקט וואס דו פארקטט ויה פר אים פארשטו ויה נאך בלתי אנהאנדער פארקט ויה
איה ולא תפקדו מרעיוניך אנן ויה דר כאנגנ זאל גיט אפ גיין פון דינע גיבאנגן ולא יסור מנגד עיניך
אנן ער זאל גיט אפ גיטאן ווערן פון בינע איהן ויהיה צוותך בבדידות אנן ער וועט גיין ביין הפקטונג
אז דו ביקט אליון אן קענטשין וישב עמך במדברות אנן וועט מיט דיר ויצן אין דיא כדברות ויהיה
מקום מלא בני אדם כו וזג איהן ארמ וואס אזי פול מיט קענטשין וועט גיין אין בינע איהן גליק
ויה עס אזי גיט פר האנדן דאטס קיין פול קענטשין ווארעם דיין בחשבה וועט ויה גיט קערן צו
ויה ותיק סחס אנן וואו ליידן אזי פון גי דאס היקט דאטס וואו עס אזי גיט פאר האנדן קיין
לייט וועט בייא דיר גיין כלא ריק גליק ויה עס אזי גיט ליידן . דאס עס וועט קיין חילוק בייא דיר
גיט גיין סיה . ער אזי וועלן פול קענטשין אדר נאר אליון לא תשומם בהפקדם אנן דו ונקטם גיט
ויען פאר ויקטס אז ויה וועלן פעלן ולא תדאג בהעדרם אנן דו ונקטם ויה גיט אנהאנדן אז ויה וועלן
אפ גיין ויהיה חסד שח באלהיך אנן ונקטם ויה תמרד משמח גיין מיט דיין נאט שש כבוראך אנן
פריען מיט גיין בשעפר עלו ברצונו אנן צו ויה לוקטס מיט ויה וועלן וכוסף לפניעתו אנן פר לאנגען
צו טרעפן ויה מיט אים דאס היקט צו נאן סעות ויה עס שמיט אין הנחלים ישמח צדיק בה' וחסה
בו דר צדיק טוט ויה פרייען מיט נאט אנן טוט ויה אין אים בשיעין . אנן תבקדו הנביא קט גיבאנג
ואני בה' אעלוה אנן איה וועל מיה מיט נאט פרייען אנילה באלהי ישעי איה וועל מיה פרייען מיט נאט
מיון העלפר אנן דוד הנלך עליו השלום דאטס גיבאנג ה' אורי וישעי נאט אזי מין ליבט אנן מין
הלך ממי אירא פר וועט זאל איה מיה פארקטן ושאר המזמור אנן ויה וייסר שמיט אין קעם כמזמור :
אבל אם האהבה באלהים היא כיכולת האדם אם לא אדר אויב אקענטש דאטס אין ויה ויכולת נאט ליב
צו האבין אויב גיין אומר בתשובת שאלה זאת וועל איה וואגן איהן אקענטש איה דער שאלה כי
האהבה על שלשה פנים אז דיא ליבשאפט קאן גישעהן אין דריי ערלי אופנים . אחד מהם איהנים פון
ויה אזי אהבה כו אזי אלהשאפט וואס אזי גרינג ביי דעם ליב האבך אבדת מסונו ער זאל ויה וועל
פר לירן פון ווענין דעם ליבשאפט לא אבדת גומו אקער גיט עס זאל פאר לארין ווערן גיין גוף אנן
ויה ליב פון דעם ליבשאפט ווענין דאס וויל ער גיט . ומהם אהבה אנן איהן אזי פר האנדן וועלע
ליבשאפט שנקלה בעיני האהוב כו וואס אזי גרינג אין דעם ליב האבך איהן אז עס זאל פר לארין
ווערן איהן מיל פון ויה גוף עס אבדת מסונו אנן ויה וועל זאל איהן פאר לארין ווערן כשהוא מקוה
שתשאר נפשו בחיים אז ער דאטס נאר אז ער וועט בדיבין לעבן דאטשע איהן תקט פון ויה גוף אזי
דאס ביי אים נאר גרינג פאקד צו ויה דס וועלס אנן דעם תקט פון ויה גוף פון דעם ליבשאפט

כעבורה אבדת הממונות והנפשות. וכבר מצאנו אברהם אבינו ע"ה הורא אהבתו באלהים בכל הפנים התנדבו כממונו בגופו ובנפשו. כממונו שהיה מוציאו על העוברים והשבים כדי להודיעם את הכורא. ומה שאמר למלך כדום (גנאלי יד) אם מחוט ועד שרוך נעל ראה על נדיבות נפשו ושהמסון נקל עיניו. ובגופו בכרית מילה שלא נתעכב לקיים אותה בגפשו ובכולתו בשמחה אבל התנדבו באכדן נפשו באהבת האלהים מה שהורא בענין יצחק מן המהירות והתריצות והוא הורה על אהבתו הזבה באלהים ולבנו הנאמן בעבודתו והיא המהירות העליונה מסדרנות האהבה באלהים. ובמות לא תתכן מכל אדם לפי שהיה למעלה מן היכולת הכשרית מפני שהמבע הפכה ובגדרה. וכאשר תמצא ביחידים מכני אדם איננה כי אם באומין הכורא וע' תו אותם מנבור היצר עליהם שכל השתדלותם בעבודתו וקיוםם מצות תורתו בגפשו נאמנה ולבב שלם ומצפון וך כמו נביאי האלהים ובחיריו ובכולתו. ואין ביכולת כל בשר לסכול מה שזכרנו לאהבת הכורא מפני שהמבע

כרפא לנפש

פרק ד בעבורה נענוז כלנסכ: מה שהורא בענין יצחק כיו וכן נחם מכלל כמ"ל נחמיה בער ג' פ"ל ח"כ חכונ ווענין. והפנים השלישי אג דער דריטער אופן איז אהבה אזוי אגלישאפט שכלל בעבורה וכו' וואס איז אים גרינג עס זאל פר לארין ווערן פון וועגן דעם ליבשאפט דס געלט אג דער נוף אג דאס לעבן וכבר מצאנו אברהם אבינו ע"ה כי אג מיר גיפיקען אז אגריקס אבינו ע"ה האט זיין ליבשאפט צו נאט גיטויזן אין אלעליי אופנים התנדבו דאס ער האט זיך גיטליקט פון נאטס ליבשאפט וועגן מיט זיין געלט אג זיין נוף אג זיין לייב. כממונו מיט זיין געלט האט ער זיך גיטליקט שיה מוציאו ווארעם ער האט עס אויס גיגעבן צו שפיטן דא אירחם כדי להודיעם את הכורא קדי ער זאל וויא מאכן וויסן וואס דר בשעפער איז ומה שאמר אג וואס ער הט גיטאנט צום מלך כדום אם מחוט ועד שרוך נעל איה שוער אוב איה בגער פון דיר איין פארים ביז איין ריטן פון איין שרוך ראה על נדיבות נפשו דאס איז איין הארה אז ער איז כילר גיטוען ושהמסון נקל בעיניו אג אז דאס געלט איז גרינג גיאקט גיטוען אין זיינע אויגן. ובגופו אג אז ער האט נאט ליב גיטאט מיט זיין נוף דאס וועקען כיר בכרית מילה פון דעם וואס ער הט גיטאליקט דא מצה מילה שלא נתעכב לקיים אותה וואס ער הט זיך גיט גיטאקט די סקנה כקתם צו זיין בגפשו ובכולתו אין זיך געלעבט אג איז אגאנדרין דאס איז זיין ון אג די אירעקיע לייט וואס ער הט פל גיטוען אג הט עס גיטאט בשמחה מיט שמחה. אבל התנדבו באכדן בגפשו אגרי דאס וואס ער הט זיך באויליקט אין דעם אז זיין לעבן זאל פר לארין ווערן פון וועגן דאס ליבשאפט פון נאט דס וועקט קען פון דעם מה שהראו וואס ער הט גיטויזן בענין יצחק ביי דעם ענין וויא ער הט גיבראקט זיין ון ויפיק אף דר עקדת מן המהירות והתריצות פון דעם אילל אג גיטויזנדקייט וואס ער איז גרינגען גיטוען והוא הורה על אהבתו אג דאס האט ער גיטויזען אף זיין לופער ליבשאפט וואס ער האט גיטאט צו נאט ולבנו הנאמן בעבודתו אג וויא זיין הארץ איז גיטריי גיטוען אין זיין ליבשאפט והיא המהירות העליונה אג דאס איז דאס אגלישאפט פקלה מסדרנות האהבה באלהים פון די מעלות פון די ליבשאפט פון נאט ובמות לא תתכן כל אדם אג זיין אנדערר מענטש קאן אגליקעם מיט מאן וויא אגריקס אבינו ע"ה גיטאט ליב שיה למעלה מן היכולת ווייל דס איז אגרי דא מאכט פון אגלישאפט מפני שהמבע הפכה ווייל דר טבע איז פאר קערט אג אגליקענידעם דרום איז דאס ווער שוער צו טוען וכאשר תמצא ביחידים אג אז עס פקעפט זיך אפאל אג עס גיפיקט זיך ביי גיטעקע לייט וואס וויא זיין זיך מירר נפש פון נאטס וועגן ווענין אג אג באומין הכורא איז דאס אגריקט גיט נאר דורך דא קראפט פון דעם בשעפער ווערנו אותם אג וואס ער העלפט זי מנבור היצר עליהם אז דער נצר דער זאל זיך גיט גיטאליקט אגרי וויא. אג פר וואס העלפט ער וויא דער צו שכל השתדלותם ווייל נאר ווער פלייסיג איז אין זיין דיקט וקיום מצות תורתו אג ווער האלמן די מצות פון זיין תורה איז בגפשו נאמנה מיט אגריקען וועל ולבב שלם אג מיטן גאנצן הארצין אג היקע גיטאליקט כמו נביאי האלהים כי גליק וויא גביאס פון נאט אג זיין אויס דער וויילקע אג גליבקע דרום העלפט זי איה דער

בשעפר

הריצו כנגדו. אבל השני פנים הם ביכולת רוב המדברים בהשתדלם בהקדמות אשר הקדמנו בשער הזה. ומה שמורה כי השני פנים האלה ראיה על האהבה השלשה באלהים, מה שאמר השכן (חזק 6) החנם ירא איוב אלהים הלא אתה שבת בעדו וגו' ואולם שלח נא ידך וגו'. כלומר כי הוא כסוד עמך באהבתו ויראתו אותך לקח מחירה כבוד העולם והגנו אך פסוק מסנו מה שהגננו סתועלות העולם ואם יעמוד כענינו עמך הוא נאמן באהבתו בך. ואמר לו הכורא (ס) הנה כל אשר לו בידך ועשה מה שירדעת בממנו ובכניו ולא נשתנה לא בנגלחו ולא בנסתרו לאלהים. ועמד באהבתו הנאמנה לאלהים באמרו (ס) ערים יצאתי מבטן אמי וגו' ואמר הכורא לשטן השמת לבך על עבדי איוב וגו' ואמר עוד כעד עור וגו'

מראש לפי

כאלו מסר את פלמו למוסר. כרמי: אמר הרבה בני אדם מתנבאים כי ובהנים כי אף שסבן נחת מסבן כי כיל' אנו דומים שמתו ידים כמו הנכנס כיו כאלו מסר פלמו למוסר אל כליו סבן סבן כלל ידעו וסוף הכל פליו אם כיו.

בשעפ' ויהי ויהי קאנען סופר נפש ויהי פון וייקט וועגן ויהי ביכולת כל בשר לסבול כי אפער קיון מענקש' האם גים דא סאקט צוגענין לידן פון נאקטס ליבשאפט וועגן וואס קיר האבן פריער גינאנט אז נאט ואל אים דער צו גים העלפן ספני שהסכע וויצד כנגד ווייל דא סבב פון דעם מענקש' און דער יצר הרע איז דער קענין. אבל השני פנים אפ' דא אגרי צוויי אופנים דס איז איינער ואל לאון פאר לידן ויהי נעלט אדער איין חלק פון ויהי גוף פון נאקטס ליבשאפט וועגן הם ביכולת רוב המדברים דס האבן דס רוב מענקש' וכולת קבוצם צו ויהי בהשתדלם בהקדמות כי אז ויהי וועלן ויהי פליקס' אין ויהי צו האבן אל' הקדמות וואס קיר האבן פריער גישריבן אין דעם שער ומה שמורה כי און ויהי ארום קען קאן פווייזן אז דא צוויי אופנים וואס מיר האבן דא גינאנט איז דאס ראיה ער האהבה איין ראיה אף דער דעקסטר ליבשאפט צו נאט מה שאמר השכן דס קאן קען אפ לערנן אים דעם וואס דער שטן האט גינאנט צו נאט החנם ירא איוב אלהים פאדקט דאך דען דער איוב אום ויקט פ'ר נאט הלא אחת שבת בעדו פ'ר וואר דו האקט אויף אים געשיצט דאס, עס ואל אויף אים קיון שלעקטס גים סוכן וואלט און פ'ר וואר שלח נא ידך שטרעק נאר איין מאל בייך האנד אין אים וועקטס ווען ויהי ער וועט אנטקעגן דיר מויד ויהי כלומר דער שטן דס גישיצט כי הוא כסוד עמך דאס דער איוב טוט גלייך ווען ער ואל מיט דיר האנדלען באהבתו ויראתו אויך פ'ר דעם ווס ער דאס דיר איין בייך דיר ליב און פאדקט ויהי פ'ר דיר לקח מחירה נעקטס, ער דער פאר כבוד העולם דעם כבוד און דאס גוטס פון דער וועלט אד פסוק ממנו כי אפער נעם נאר אונזעק פון אים וואס דא האקט אים גלייטועליקט פון דעם גוטס פון דער וועלט ואם יעמוד כענינו עמך דאס איז ער וועט גלייבן שטיין אויף דעם שטאנד ויהי ער איז און וועט אז פרום ויהי פריער הוא נאמן באהבתו דען וועט קען ערקט ווען אז ער איז ערינקט און גיטריאט אין ויהי ליבשאפט ווס ער דט צו דיר ואמר לו הכורא דט דער בשעפ' צום שטן גינאנט הנה כל אשר לו בידך ווס ער האט ויהי אייניקט גיב איך דיר איין בייך באקט ועשה מה שירדעת און מוא מיט ויהי נעלט און מיט וייקט קינער ווס דו וייקט אדער אז איז דער פשט וועשה וועט שטן מיט אים גיטאן (מה שידעת) דס אלץ ווס דו וייקט ווס דר שטן האט אים גיטאן ויהי עס שטייט אין איוב. ולא נשתנה און פה דעקט וועגן איז דער איוב גים פ'ר געזעקט גינאנט לא בנגלחו ולא בכסוד גים אין וייקט אנטפלעקט וועקט און אין ויהי פ'ר בארענגע וועקט ווס ער דט גיטאן צו נאט ועמד באהבתו און איז גלייבן שטיין ביי ויהי גיטריקע ליבשאפט צו נאט און דס ווייבן מיר באסור דער דט וואס ער דט גינאנט ערים יצאתי מבטן אמי אף קין אים מיין כוועקטס לייב נאקטס אים גינאנטען און ויהי ווייטש' שטייט. ואמר הכורא לשטן דט דער בשעפ'ער גינאנט צום שטן השמת לבך אל עבדי איוב דאקטס גיטאן בייך האבן צו מיין מענקט איוב ער איז דאך סאקט פרום ויהי ער איז פריער גינאנט וואס ער האט דער שטן נאך גאנצקעקט ער בעד ער גען גים איין דוים פאר די אגרי גלייב' דער מיר איז ווען איינער וועקט קען ווייל אים אפ האבן דעם קאפ מיט אנטווערד דא גים ער די האנד אויף דר קאפ דיר די האנד ואל בעקער אפ גינאקט ווען און מכל שטן וכל אשר לו יתן בעד נפשו דס אלץ וואס

פרק ו אבל אותות האהבה באלהים מן האהוב, מהם עוזבת כל מה שיטרידהו מעבודת הכבוד יתברך מעניני המותרים. ומהם הראות אותות יראתו ואימתו על פניו כמו שכתוב (שמות כ) ובעבור תורה יראתו על פניכם לכלתי תחמאו. והיראה על שני פנים. אחד מהם יראת עונשו ונסיונו והוא הירא בעבור מה שיעצרו וידיכאו שאם היה במוח כמה שיעצור כולא היה ירא את ה' ועליו אמרו ר"ל ליהוש דילמא אתי למעבד (מאברהו) מיראה והוא מקצר ממדרגת יראי אלהים והוא מה שהזהירו ממנו ר"ל אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס וכו'. ואמר אחד מן החסידים אני מתבייש מאלהים שאעבדנו בעבור הגמול והעונש ואהיה כעבד הרע אם יירא ויקוה יעשה ואם לאו לא יעשה אבל אעבדנו למה שיאות לו. והשני יראה לכבודו ורוממותו ועוצם נבחרתו ואיגרת סרה מן האדם ולא נפרדת ממנו כל ימי חייו וזאת העליזנה שבמדרגות יראי אלהים אשר נזכרו כספרים ביראה והוא המביא (ס"א המבוא) אל האהבה הזכה והכוסף

מרטא לנפש

פרק ו ועליו אמרו ר"ל ליהוש דילמא כיון שמהם מנוול מ"ס בני ספור על כל הדתין קללות ונכרות קליון ומתנשמן וסיון פסחא ותכסי מכו וסופא ליהוש דלמא חזי למעבד כיון ש' רשאי מתכנס על כבודו ומרסס על קללות וזון לגס למשם קפול דלא חמישין על כן: ואמר אחד מן החסידים כיון ועיין מ"ס כסוף שער כסתמן מענין זה: והכוסף המצטרף אל תאות האהבה באלהים מן האהוב אבר די ציינן ויחא אדום מען קאן עננה ואיינר המ ליבשאפט צו נאט מהם אטויל פון די קינים וינן אז קען גערט פון ציינעם עויבת כל מה ששטירדנו כו' ער טוט פ' לאזין אלי אפרהע נאכן וואס קאנן אים אפ האלשן פון דעם דיקסט פון דעם פשעפער יתברך ומהם אונ פון די ציינעם וינן הראות אותות יראתו כו' מען גערט אויף ויין פנים די ציינעם פון די פארקט פ' השם יתברך ויחא עס שטייט אין שםות ובעבור תהיה יראתו על פניכם אונ פון וועגן ויין פארקט ואל ויין אויף איינער פנים: והיראה על שני פנים אונ דא פארקט איז אויף צוויי ערלייא אפנים אחד וזה יראת עונשו ויינס פון ויחא איז ער פארקט וזה פ' נאט וייל ער געט ער פארקט די ליים וס פאלגן אים נים נסיונו אדר ער המ מורא נאט ואל אים עפוס נים צו שיקון צו פרויבן אים דער מוט וזה אונ דער דאזיגער איז היראה בעבור מה שיעצרו וס ער האט מורא פ' זאגן וואס וועט אים מצער ויין ויראיתו אונ וועט אים דער שאלאן שאם היה במוח כו' אונ ווען ער זאל נאר וויסן אז ער וועט אטויל נים פאלגן נאט וועט ער אים פארקט נים שטראפן לא היה ירא את ה' וואלט ער וזה נים גיפארקטן פ' נאט ועליו אמרו ר"ל אונ פון אענליכן האבן אנדערע חכמים ז"ל געזאגט ליהוש דילמא אתי למעבד מהאבה וסיראה מען ברארף מורא צו האקען שאקער וועט ער האלשן מכות פון וועגן ליבשאפט פון דעם שבר אונ פון וועגן פארקט פ' דעם עניש והוא מקצר ממדרגת יראי אלהים אונ דער קירקט אונ איז נים און דער העקער פגלה פון די וס פארקטין וזה פ' נאט והוא אונ דס איז מה שהזהירו ממנו חז"ל וס אנדערע חכמים ז"ל האבן אונז דער פון אן גיזאט אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב על מנת לקבל פרס ואלס נים ויין ויחא די קעקט וס דין דעם דאר פון וועגן צו געבן דער פ' שבר ואמר אחד מן החסידים אונ איינר פון דא חסידים האט גיזאט אני מתבייש מאלהים איך מוא סוף שיען פ' נאט שאעברנו בעבור הגמול והעונש אז איך זאל אים דין פון וועגן צו געבן פ' אים שבר דער פ' אדרע פון וועגן איך פארקט סוף פ' עניש וזהה כעבד הרע אונ איך זאל ויין ויחא אשקעקער קעקט אם יירא אז ער פארקט וזה ויין דאר ואל אים נים שטראפן ויחא אדר ער האפט צו געבן שבר פ' דער דיקסט יעשה וועט ער טאן דעם וייל פון ויין דאר ואם לאו אונ אז נים דא יעשה וועט ער נים טאן אבל אעברנו למה שיאות לו גייערס איך וועל אים דיןען וייל עס איז קעקט אונ מען גייער אים צו דין. והשני אונ דס אנדער איז יראה לכבודו וס איינר פארקט וזה פ' נאט פ' וועגן ויין כבודו ורוממותו אונ ויין הויכקייט אונ ויין שטראקע מאכט ואיגרת סרה מן האדם אונ די פארקט וועט אפ גיזאט פון דעם קענטשין ולא נפרדת ממנו אונ זא ווערט אונ אים נים אפ גישיד אל ויין יאן וס ער לעבט וזאת העליזנה במדרגות אונ דס איז די העקספע בדרגה פון די נאטס פארקטשע אשר נזכרו כספרים וס ויחא וינן ויראט אין די קסרים פ' נאטס פארקטשע והוא המביא אונ די יראה בריינגט דעם מענטשין צו איין קלארע ליבשאפט והכוסף המצטרף אונ עס

מרפא לנפש

במסגרת

המות אלו והשני ספני שאינו יודע אם קדם כמות האל לעשותו. ומהם שיאשר יורה לעבודת האלהים בין ברכה בין בקשה כפי הצורך לזמן ולמקום ולכחות בני אדם ולמעלותם סדגדולים ועד אנשי השוק כמ"ש ההכם (ס"ח) ישמע חכם ויוסף לקח וגו' לתת לפניהם עדמה וגו'. וראוי לך אחי לדעת כי זכות המאמץ אפילו אם יהיה מניע אל התכלית הרחוקה בתקון נפשו לאלהים ית' ואלו היה קרוב למלאכים במדות המוכנות ומנהיגיהם המשובחים והשתדלותם בעבודת הבורא ואהבתם הזכה בו אינם כזכות מי שמורה בני אדם אל הדרך המוכנה ומישר הרשעים אל עבודת הבורא שזכותיו נכפלות בעבור זכויותם בכל הטיים ובכל הזמנים. והמשל בזה משני סוחרים הגיעו אל המדינה הריוח אחד מהם בכסחורה אחת שהיתה בידו עשרת כפלי הקרן והיה הכל טאה וזו והריוח השני כפל אחד בלבד והיו לו סחורות רבות. והגיעו לידו עשרת אלפי וחים והיה ריוח הסחור הראשון עס

מרפא לנפש

לחיים לטוב' בין ברכה בין רכס וזמן גלגון קס: והיה ריוח הסוד הרשע' וכו' תשעים וזו עשרה חלקים כו' המות אלו ויחל ער פראקט' ויה סאקער שטאקט' ער וועט ער שוין גיט קאנען טאן די זאך דרום זאגט ער (אם ירצה השם) והשני און דאס אנדערע איז ספני שאינו יודע ויחל ער ויחם גיט אם קדם כו' אויב נאט ביה וייליגט איין ער זאל טאן דאס זאך דרום זאגט ער ואם ירצה השם) ומהם און פון דאס קיפנים שיאשר אז ער מאכט אנדערע טקעטין ויורה און מוט ויח ויניין לעבודת האלהים צו נאקס דנקטס בין ברכה בין בקשה סייא מיט ווייכע הייד און סייא מיט הארשע הייד כפי הצורך לזיט דאס צייט און דאס ארמ פרייג מיט ווארם אפט איז פאר באקערן אזו צייט אדר אזו איין ארמ וואס קען פראקט' ויח מיט שטאקט' הייד שטראפן און אפט פערדארף קען מיט ווייכע הייד שטראפן ולכחות בני אדם און נאך דאס קענטשן נאך למשל איין קרעמער מוז קען צום מינקשטן סוחר זיין אויף פאלשע וואג און פאלשע מאס און איין קעב אויף טריפות און איין מענטש וואס ער גיט ליידע אויף קררים פסלים און לשון הרע ולמעלותם און נאך וויינער פערל נאך צוא איין איש השוה פראקט' ער איינלער שטראפן איידער איין פראקט' קענטשן און דאס מוט ער סתוהו ויח אנוש השוקטן דאס גרויכע מיט ביו דאס מאקט קענטשן קלומר פון גרויס ביו קלומר דעם חשוב חנפה ער גיט און אויף דעם מאקט מענטש זאגט ער גיט איך שעם טיף נאר מיט אים צו היידן ווי דר חכם נלמה הפלה האט גינאגט אין משקי ישמע חכם ויוסף לקח דער חכם זאל הערין און זאל נאך מערין צו לערנען לתת לפתאים ערמה און צוא געבין צו דאס נאצין קלוגשאפט. זאגט דר חסיד וראוי לך אחי לדעת און דו פראקט'ס וויסן מיין פרוקט'ר כי זכות המאמץ אז דאס זכות פון דעם פרוקט'ן אפילו אם היה מניע האמשיע ער זאל אזו פרום ויין אז ער זאל גרייכין אל התכלית הרחוקה צום ווייטקטין סוף בתקון נפשו אין דער פארדרינגט פון ויין נשקה צוא נאט בלומר ווען ער זאל גרייכין מיט ויין פרוקט' צוא דער ווייטערסטער מעשה למשל פון אקע פערל קיבט קען צוא דער מעשה פון ליב צוא האבין נאט איז דאס ליבשאפט צוא נאט דאס ווייטערסטע מעשה ווען ער זאל שוין אפילו קומען צוא דער מעשה ואלו היה קרוב למלאכים און ווען ער זאל שוין שיר גיידן ויין צוא דאס פלעגט במדות המוכנות מיט ווייכע גוטע מדות ומנהיגיהם המשובחים און וייער גלייכעס מעגלען ומנהיגיהם המוכנות און קדם ווייער פלייט אין די רינקס פון דעם פערטער ואהבתם הזכה בו און ווייער היינע ליבשאפט וואס ויח האבין אים ווייען דאס זכות און גוטס וואס ער האט גיטאן פארם גיט גלייף כזכות מי שמורה בני אדם אזו ויח דאס זכות פון דעם וואס לערנט און ווייטן דאס לזיט אל הדרך המוכנה צום גוטן ווען ומישר הרשעים און פירט דאס רשעים צוא דער דנקטס פון דעם פערטער שזכותיו נכפלות בעבור זכויותם ווארם וייער זכות ווערין אין אקע טאג און אקע צייט גיטאפלט ויחל ער האט ויח דער צוא גיטאפלט ויחל אלן דין נאט דרום סאפילט קען אים וייער זכות והמשל בזה און דס גלייכעס איז דערינען משני סוחרים וי צוואת סוחרים וס ווייען גיטאפלט אין איין קרינה חרייה אחד מהם האט איינער פון וי פארדינט מסחורה אחת אין איין סוחר וס ער גיט טיף נאך גיטאפלט עשרה כפלי הקרן צעטען כלאר אזו פיר

אמר עד קללה ושמואל אמר עד הכאה ונאמר (משלי כח) מוכיח אדם אחרי חן ימצא. ומהם שמחתו ונילחו בזכותיו מפני שהוא שש בהם לא לנאור ותפארת ואכלו ויגנו על חמאיו לחשובה מהם ודרשה עליהם כמ"ש דוד (משלי קט) פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך. ומהם שיתנפל בלילה ויתענה ביום אם יוכל לסבול זה כי תפלת הלילה היא וזה יותר מתפלת היום לכמה פנים. מהם כי האדם בלילה יותר פנוי ממה שהוא ביום. ומהם שתאות הגוף מהמאכל והמשתה יותר נחים בלילה ממה שהם נחים ביום. ומהם הפסק חברה בינו וזכין בני אדם כאוהב יבקרדו והכר ידבר עמו ובעל חוב יתבעדו במה שיש לו עליו. ומהם נוח חושיו מרוב מוחשיו בלילה מפני שאינו רואה מה שימרידו ולא שומע מה שיפסק עליו. ומהם המלמן מה התנופה ורחקו ממנה מפני מעוט היושבים עמו בלילה ואפשר שלא

מרפא לנפש

ע"ש נאמר: ומהם שמחתו ונילחו בזכותיו כו' מפני מהפסק אל ה': ואכלו ויגנו על חמאיו כו' ע"ד ככתב פ"ד מנע"ד כ"ה כהנא נלחמו נפשו וזכרנו נפשו כו' ע"ש: על לא שמרו כהנא חורחך:

אין קען אלץ חרוב איינעם צוא שפראפן רב אמר עד קללה רב האם גיואנאם ביו ויענער פלאקט אים דר פר וואס ער שפראפאט אים דענקאלט איז ער שוין פטור אים צו שפראפן ושמואל אמר און שפראפאט האט גיואנאם עד הכאה ביו ויענער שפראפאט אים פאר דעם ווס ער שפראפאט אים און אין משלו שפייט מוכיח אדם דער וואס ער שפראפאט איינעם אחרי שפפער חן ימצא וועט ער נאך ליבשאפט בייא אים גיפגען ומהם און אויף ויגען פון די קינסים וואס קען קאן וויסן אין איינעם אויב ער האט ליבשאפט צוא גאט שמחתו ונילחו בזכותיו אז ער פרייט ויך מיט ויגען גיואט און גומס וואס ער מוט מפני שהוא שש בהם ווייל ער פרייעט ויך מיט ויגא לא לנאור ותפארת נים פון נאך וועגן און צוא באריקען ויך נאר ער פרייט ויך דרום ווייל ער איז גינעגנט גיוארן צוא גאט דרוף דא גוטע פעשעס ואכלו ויגנו על חמאיו און איז שרוערעג און פואנגט אפער ויגע ויך וואס ער וואלט גערין תשובה דרוף קאן והחשה עליהם און האט דרשה אויף דעם וואס ער האט וויא גיטאן וויא דוד תפלה ער האט גיואנאם פלגי מים ירדו עיני פער וויס וואקער מוין גינערוי פייגע אויגן ווייל איך האב גיט גינערוי גינאט ומהם און פון דא קינסים איז שיהנפל בלילה אז ער זאל תפלה קאן בייא נאכט ויתענה ביום און זאל פאקטין ביי טאג אם יהיה יכול לסבול אייב ער וועט עס קאנען אויס שפייין כי תפלת הלילה כי ווארם דא תפלה פון בייא נאכט איז פערער און קערער פון די תפלה פון בייא טאג לכמה פנים פון פיל פעשעס וועגן מהם פון די פעשעס ויגען כי האדם בלילה כי ווארם אקענטש הט בייא נאכט מער צייט אז ביי טאג ומהם און פון דא פעשעס ויגען שתאות הגוף מהמאכל והמשתה ווייל דא גינעקטקייט פון דעם נוף פון עקן און שריגען יותר נחים בלילה די רגען בייא נאכט מער ממה שהם נחים ביום פון דעם ווס ווי רגען בייא טאג ומהם און פון די פעשעס ויגען אויף הפסק חברה ווארם די חברותה ווס ער האט מיט דא מענטשן קאנן אים בייא טאג בפסקיין ויין פון ויין תפלה כאוהב יבקרדו דאם אפס וייענער אגער פריינד קופט צו אים ווען וואס ער מוט וחבר ידבר עמו אגד ויין חבר וועט קיין עפעס מיט אים ריידן ובעל חוב יתבעדו אגד ויין בעל חוב וועט אים קאנען ווס ער איז אים שולדיג אגד ביי נאכט איז אים קינער גיט בפסקיין פון ויין תפלה ומהם נוח חושיו כי און אויף ביי נאכט רגען ויגע ווישעס פון ויגע פיל זאגן מפני שאינו רואה ווייל ער וועט גיט פאר ויך וועלכעס עס זאל אים טורד פאקין ולא שומע און ער הערט גיט ביון שום זאך ווס עס קאן אים פון ויין תפלה בפסקיין ויין אגד בייא טאג דאם הערט ער אז אויף דעם ארם איז דא איין פאר דעקט אגד ער וועט וויא יענער פאר דעם אגד עס פאלט אויף אים דאגת פהקס קאן דאם אים אלץ בפסקיין פאקין פון ויין תפלה ומהם המלמן מה התנופה אויף אז ער מוט תפלה ביי נאכט ווערט ער אגסרען פון העפה ורחק ממנו און איז דר ווישערט פון איר דאם ער מוט די תפלה גיט פון ליוט וועגן מפני מעוט היושבים כי וייל בייא נאכט ויין ווייניג לייט ביי אים - נאר לא ער בייא טאג אויף תפלה קאן אויף אים אגד וואס ביון לייט ויגען גיט פאר האגדן ענפער דער מחבר דרוף ואפשר שלא יוכל כי אגד עס קאן אגד בייא טאג ואל ער גיט קאנען אגד ויין פאשעט אז

[illegible]

קאפיטל

מרפא לנפש

מיר צו האַנדלן קעגן וואו אונד דאס איז שטאנדיג דאס ריא קענטשן וואס האבן ליבשאפט צו א
 יעדע אלהים די ווייניק ווערד נאט וכוונות חפצו בהם אונד האבן אויף דער קענטש וואס גער פֿעקט פון
 זיין נאך וואס גער דאס זיי פֿשאפט און דער וועלט. אונד אויף ווייניק זיי די וואס מנהלים ומכללים און גער
 און ווערד פֿיערע אונד ווערד שפֿירן ומשל אונד און גער נאָעלטיגט איבער אלעמען ואסו בכל מה שנתן
 להם אונד און עס אין זיין פֿוגד אונד אין זיין פֿאקט דאס אַלץ וואס גער דאס זיי נעגעבן דאס וויילן
 דרינגען עסקס צו זיין אלוותו אונד זאלן אונד דער וויילן נעמס אַרד ביזו. בלויז פֿאָרשאפט דעם
 וויילן דאס גער נעגעבן און ווערד רשות פון דערקט וועגן אונד צו פֿירן די פֿעקשן און זיין נאט און
 די הענד און גער וויל העלפֿט גער זיי זאלן אונד פֿירן די נאָן וואס זיי האבן זיך אונד דאס וויילן
 און און גער וויל העלפֿט גער זיי נאט דרויף וואס דאס פֿאָרד דאס גער נאָר און זשערן אין זשער פֿעקשן
 תורה וועלט כּי פון די נאָן פון דער תורה אונד כּי פון די וועלטליכע נאָן ונחבר להם אונד עס
 איז זיי אונד נעקלערט נאָר אונד וואס אונד זיי גלזן עס די כל ענינים און אלע ווערד פֿירעגן אונד
 ווערד ענינים וואס זיי זאלן דריין מוט אין אַרד נחנים בנות הבורא ווערד דאס ווערט אַלץ נאָר
 דרויף די פֿעקל פון דעם פֿעקשן פֿאָר אונד און וואו אונד דערקענט אַלץ און זיין האבן דאס אַלץ
 ווערד ענינים מבור כּבויר האבן זיי פון מישן פון אונד און צו וויילן נאָן כּענין מענינים אין אַלץ און אַרד
 פון דער אַרד אונד האבן נאט נאָנט דאס זיך און גער פֿאָר אונד מיר זאלן אין אַרד וועק זיין
 איבער אין דער אַרד נאָר וכוונות על הבורא נאָר זיי האבן זיך פֿאָר דערקט אויף דעם פֿעקשן
 שייכט להם הבורא און גער וועט זיי אונד דער וויילן דאס פֿעקשן פון זיי וכאשר תחבר להם אונד און זיי
 זינגען נאָר נאָר פון דער תורה כּי וואס מוהר וואס נאט און פֿאָר און די מוהר ומצוה על כּוונות
 עונות הבורא אונד גיבט און מען זאל אונד דאס וויילן דעם פֿעקשן און דריין ומשל אונד פֿאָר און אַלץ
 ווערד כּבויר התענינים פון אונד דאס וויילן זיך די פֿעקשן ומונע מהם און פון מיד זיך די פון און
 זיי זינגען דאס נאָר נאָר עמוד כּבויר זיין זיין גלזן דעם פֿעקשן מיט ווערד אונד זיין ווייניק מנאָס
 שטעמדיג און דעם אַרד וואס גער זיי גלזן דעם פֿעקשן זיין האבן זיך און אונד אונד דער וויילן
 וואס גער האבן נאָר אַלץ צו האבן צו אַלץ וכוונות אונד צו גלזן זיין ווילן צו פֿאָר בלכא
 ובמצונות מיט ווערד ווערד און ווערד פֿעקשן וחלו כּבויר עולות אונד זיין האבן פֿאָר מישן פון
 צו גלזן דאס דער ווערד וורחבו און צו וועק שייכות וואס אין דער ווערד און נכר לבב מיט
 נאָר ווערד הערד און מיט ווערד לייב מצוה חור כּי זיין האבן דאס ווערד פֿאָר נאָר פון נאט
 להקם מחשבות און גער זאל מאָן שטעלן ווערד מחשבות אין דריקט און זיין זאלן און אַרד
 וואס אין ווערד מחשבות און ווערד מחשבות און זאלן מאָן ענדלן די ווערד כּבויר כּבויר כּבויר

מרפא לנפש

דעם וואס זיי האבן אוס דער וויילס פון זיינע קינדן . בלויזר וויא האבן צו גאס אז ער וועט וואס
העלפן זיי וואלן אוס פירן די קינדן וואס זיי האבן זיך פיר גענוג צו טאן וכה שיצט מהם כי אנת ריא
מקצות וואס זיי וועלן האבן גאטן ישיבת האל עלי לזמן זיי גאט דיר פיר ויהיה מעבדו את האבן אים
דיר פיר וואס ער הט זיי גיבאלדן די קינדן ענדירען וואו משה אלס את גאט לזיבט זיי השתחלחלה
ובחירתם פון זייער פליכטיג און פיר האבן דאס זיי ווילויגן וואס זיי האבן זיך אזא צאין עטין וואס
פיר גענוג וכה שיצט ויכל אנת וועלכעס וואס זיי קאנען מיט ווייזן דירעקטן זייער גוטע מחשבה פאר
החלשותם מחשינו ווייל זיי וויילן שטארק צו גיין וואס עס בלויזר וועלכע קינדן וואס זיי האבן מיט גיבאלדן
זיי טאן אז עס ואל דירך דעם ווייזן ווערן זייער גוטע מחשבה וואס זיי האבן דירעקטן גאט ויהיה
לפני האלהים פון ענטפערן זיי זיך פיר גאט דירעקט אונ וואס זיי האבן די קינדן מיט
מקום גענוג ויבחרו בעמדתו כי אנת געטן זיי פיר צו טאן זיי וויא באלד זיי וועלן קענן וסחילתם
האבן לעט שימחנה הבוהא כי אנת צייט וואס דער שטעפר וועט זיי צו זישיקן זיין דירך זיי וואלן
האבן די קינדן משהס ויין ויחגנו אלו אנת זיי קענען אים כנפס וכה מיט אצין לוישר ויזכר וכל גאטן
אנת מיט אנטפערן האבן ויהיה זה הכליט מאוס אנת דס טוט זיין דיר מכלית פון זייער גלגלמקיים
דעם משאלותם מאלהים אנת דיר סוף פון זייער געטעס פון גאט וויא דיר תהיה עלי השמים האט געטאט
אחלי מיין גיבעט און גאר ויכונ דרכי לשמור חקך און זיינע וועגן וואלן זיין אן געבויט צו היטן זיין
גענוג ויסחבה הבוהא כי אנת דער שטעפר טוט זיי לזמן וואס זיי האבן אוס דיר וויילס אין זיין דירקט
אפילו אס יעמע כי דאשעס עס איז פון זיי פרימיט גענוג זיי מקום זיי ווערען וואס זיי האבן זיך
פיר גענוג פון דירעקטן טוט ער זיי לזמן ווייל זיי האבן אויס דער וויילס אין זייער מחשבה
צו טאן דיר געטע וואס וויא גאט הט געטאט צו דיר ען דרום אשר היה עס לבדך לבנות בית לשמי ווייל
דאשעס ויהאט אין זיין האבן צו געזאגן דאס פון זיין גאטן וועגן השבית כי היה עס לבדך דאשעס
וואל גאטן וואס דיר האבט דיר קאס פון גענוגן ועבדו עניי עולמם אנת וזייערע וועגן זייערע וואס
אס פירען און זייער גוף פאר לאזן זיי אים מכלותם ומחשבתם אין זייערע העצער אין אצין וזייערע
מחשבות והתקיים בהם כי אנת אין די מקדשעס וואס זיינע זיי זיך משהס גאר מיט וזייערע
קעפערליכע געפיל אנת דאס טוען זיי גאר בעט החדוד החרוז אין דער צייט אז זיי בראדן עס
גיטוב פארן וזלחו אלמם ויחיד דיר גוף אין ביי זיי מיט גיבאלדן מכלותם בענינם אנת דיר וועלט אין גיבן
אין זייערע און יעטן מסתורם וואס אנת זיי קענן זייערע גאטן וואס זייערע העצער לעבני החרוזם
זיי זייער פון דיר חרוד אנת צו דירעקטן לבחור ורמוסותו פון וועגן זיין בלויזר אנת זיין דאשעס
ולשמור מצותיו און זיין געטאט צו היטן . גופותם עולמות אנת זייערע גופים זיין אנת דיר וועלטם ואלהם
ותחיות אנת וזייערע העצער זייער ויהיה . בלויזר וואס גאר און גאטן דירקט אנת גאר

הקדושים בשמי השמים. נכסו הראות מלכותם ונעקר מהם הכוסף לתענוגים בעבוד מה שזכרנו בהם מן הכוסף לעבודת הכבוד ובאזהרה אותו, וכפחה אש היצר מלכותם ונפסק חיותם. מרעוניהם מעוצם מה שלבשם מאור חבורה כמו שיארע לנו נוכח אור השמש ובבגדו סגני מורא אלהים התודו לפניו בקצורם ושהחו לעבודתו ולא חששו לחסרון. תראה אותם כשמתעסקים עמם: כאחי הבשר, ונשמדברים עמם חכמים, וכששואלים אותם ידיעם, וכשחומאים להם אנשים, תראה צורתם שעלה עליהם האור. ואם תעמוד על הלבבות תראה לבבות נשברות לשלמים וכשירתו נשברות ובעסקי העולם נשמות, מלאה אהבת האלהים לבותם ואינם מוצאים לרביי הברואים תאוה ולא בשיותם הנאה, מאמי

מרא לפני

למכמותם הם סגנון עד שזו מצינו קצוץ למשל כחולס מל: ובפני הנה חשימות של פחות סגנון: כמו שיארע לנו נוכח אור השמש ששכחם חסנו כל שחר סלחות נכונה כשיבא מלי חסנו. מן נכס מהם לא יוצר מאור אכנת מ: כחיתם הבושת למס. נעסקים עם זריא נעטר מורע איום שמיים שמיים כנגד גלגל ותחום ולדבר קשור אלא כס כלמים למסל כלומר כחולס דקן כס כלח כלחיו לו כלחוס שמתחייסו לפחות רעס זס לזס מל: ובשדברים עמם חכמים אדם שס נאכנס גדולס כלול לא ידעו מאחוס ובשדבר עמם חכמים אדם שס חכמים וודעים כל סחוס: תראה צורתם כזו חמת אדם חלוק פני חמתם שס שמיים נהלקם ולזס מקלים אח כל כלס בככר פנים וקוס ספר דרך כחולס על עניס סחוס. למס: וכשירתו נשבות נשמות דמי אלוס פנים סס מלאס מכל חכמים ומדע כי סס ספק יכנסם ודחיסם ולסכ

גיס אין זין דעם גוף צו פר זארגן וזם אוב זי גמה שבלכותם כזי דרך דעם וזם אין דאגן אין זיגער הערצ פון זאגס וזיסן שאפאט קען זי צו און אין בעלה אז זי זיגער נאך אום גיפאן פון דער זעלס און כאלן זיך אום כאלו עובדים אורו כזי גליה זיזא זיזא זיגן צווישן די מלאכים און זיגן קיס די הייליגע מלאכים בגאדך בשמי שמים אין די דאךע הויכלן נכסו הראות מלכותם זי גלוקסטיקייט זיגער צו זאגן פון זיגער הערצ ונעקר מהם הכוסף לתענוגים און דער לוקס צוא זיא מענגים זענען פון זיזא אום גיגערן בעבור מה שזכרנו בהם כזי נחיל אין זיזא אזי זיגן דאס גלוקסטיקייט צו דעם דיקנס פון בעשער ובאזהרה אורו און פון זענען דעם ליבשאפט וזם זיזא דאגן צו אים נכבתה אש היצר מלכותם און דם פיער פון דעם נאך דעם אזי פר לאשן גיפאן פון זיגער הערצער ונפסק חיותם מרעוניהם און די היץ פון דעם נאך דעם האט אף גיגערס פון זיגער הערצער מעוצם מה שלבשם כזי פון זענען דאס ליבשאפט ליבס קס זיזא בגליד אין זאגס דיקנס כמו שיארע לנו כזי וזא עס קרעפט זיך צו זיין ליבס אז קען האלט זיזא קען דעם ליבשאפט פון דער זון דער קאנט מען דאך גיס דאס ליבשאפט פון דער ליבס ווארם דס ליבשאפט פון דער זון אזי מכלל אלע ליבשאפט אזי זענען פון זיזא פר לאשן די היץ פון דעם נאך דעם חמת דעם ליבשאפט פון דעם ליבשאפט פון זאט וזם זיזא דאגן ובכנע סגני מורא אלהים און זיגן אגער פגעני פון זענען זאגס פאריבם והתודו לפניו בקצורם און זיגן כחורה פר אים אף דעם וזם זיזא דאגן אים גיס גיגןס וזא מען בראך ושהו לעבודתו און זיזא גיגן זיך צו זיין דיקנס ולא חששו לחסרון און זארגן גיס וזם עס גיט אפ צו זיגער בערפעניש דס דרך דעם וזם זיזא דעם וזם זיזא דעם אים פסיד דאגן זיזא גיס צייט צו סראגאין אף זיגער בערפעניש תראה אותם כזי כאחי הבושת אז די זעמס מיט זיזא מלא וספן מאן זעקסו זענען די ברשע אזי אין זיזא בערעפט וזא אין ברידער אין דעם אגערען ובשדברים עמם כזי און אזי מען דעם מיט זיזא זעקסו זענען אז זיזא דעם חכמים וכששואלים אותם אזי אזי מען פערענט זיזא זעקס יודעס וזיסן זיזא וזם צו עקסטרען ובשחומאים להם און אזי מען זיגןס קענן זיזא עניס זיזא זיזא בערעפט און זיזא זעקסו עס מכלל תראה צורתם כזי די זעקס זענען אין זיגער צורה אזי דאס ליבשאפט זיגןס אף זיזא און זיזא פרויליך ואם תעמוד על הלבבות און אזי די זעקס זענען פר פאריבם אף זיגער הערצ תראה לבבות נשברות זעקסו זענען אזי זיגער הערצ זיגןס צו בראך פר זאט נשחיתו און זענען זיזא ריידן פון זאט נשבות זיזא זיזא ברידעס און זארגן שון אף קיין שום זאך גיס ובעסקי העולם אגד אז זיזא זיגןס עמק אין די עקסם פון דער זעקס נשמות זיזא זיזא פר וזיסם און בערעפט וזם זיזא כחין עקסאין אין דעם עקס נשמות זיזא זיזא זיזא זיזא דאך גיס אפילו זיין אין ספגע דער קענען זיזא זעקס גיס מלאה אהבת האלהים וזיגער הערצ זיזא פול פון די ליבשאפט פון זאט ואינם מוצאים כזי און צו דאס עקסאין רייד גיגןס זיזא זיזא

לזכר

דרך השחיתות והלכו במבחר הנהיבות ובזכותם מכתליקם היסורין ויורדין הנשמים
ובזכותם ישוקה האדם והבהטה לפי שמנעו נפוחם מן העריות ומשכו יריהם ממיני
המטעמים וזכרו בנפשותם מן האסורין (ס"ה האשמים) והלכו בדרך המובה הירשה, הגיעו
אל המעלות הגדולות כסבל ימים מעטים והרויחו שני העולמים וקבצו שתי המוכות
והשלימו שני היתרונים כמ"ש (הכלים קינ) כמסור אשרי איש ירא את ה' עד סוף, ומן
התימה בענינם כי מעטו בעיניהם המצות אשר צום כם הבורא בצד חובות מוכות
שהטיב להם בצד מה שקבלו על נפשותם מן היגיעה וההשתדלות והסכל והמתן לרבה
בעבודתו. זה כאשר אספר לך לפי שבנו מצות הכורא והגיע מספר כולם תרי"ג מצות.
מהם שס"ה מצות לא תעשה והם האזהרות, ומהם מצות שהייתן בהם הצבור ואין היחיד
חייב בהם ס"ה מצות, ומהם מצות עשה שהזמן גרמא והם המצות התלויות בזמן מבלתי

מראש לנסח

נעקש אנון ואלו יודעים כלום כלל. כהיום כחמח מאין וזכר ולא ידעו אילונו נורחא דחשכע: ובזכותם מסתלקין היסורין
ויורדין הנשמים כי כחם כחמח הולך יסורין כנדרים ע"ס. וכחך אלוני מורי ככר כחמח ונ"ס. כזכרון ועבדותם אל
כי חלסו ונכר אל לחם ואם מימך וסכריהו מתח מתיקן ר"ל עלה תשרי יסורין כנדרים כמו רבי ונ"ל קח ועבדתם אל
כי וזו גם לא חסיד שכלל ופקיד כללך וזה כחמח יתך חמלל על יסכ היתל נלא וזנו על: הגיעו כ"ו בסב ימים
מועמים כיומים מועמים סככלו מוח ועול מנודת כי כטעו ע"ו נמלוח הנדיות וסכרוהו כזו שני כטעולס וכן החיבה
בעינים כ"ו בצד חובות מוכות כ"ו ר"ל מלאה סכס דוליס עליו כי נהת נקיים כל סכר"ל. מצות דק מוחע מועמים כמו
מספרם וסכ מועם אלס נגד סכטום כנודות כסכר נס: בצד מה שמכבר כנמל נגד מה סקללו או כעכור מה סככלו כ"ו
לוקמ נס ולא בשחיתות הנאה אנ פון וייער אונקער האקטונג ראבן וי"א קיין ה"ה נס מאסו דוד
השחיתות וי"א ראבן פר מאוסט דעם פאר ראבן פנענעם וועג וחלכו במבחר הנהיבות אנ גייען אין דיא
בעקסטע זענען ובזכותם אנ וועגן ויער זכות מסתליקס הסורים וועלן ר"י יסכרס א"ה נאמן פון דר וועלס
ויורדין הנשמים אנ דער רעגן גייט ובזכותם אנ דרך ויער זכות ישוקה האדם והבהטה ווערין דיא
בעקסטע אנ דהמח אנ גיטרהקן למ שמנעו נפוחם וייל וי"א פר מידן וייערע לייב פון נגור ויכשו יריהם
ג. אנ ציק אונקע ויערע הענד פון גוטע שפיו וזכרו בנפשותם כי אנ אקמלרן כ"ס ויערע לייב פון
די זאבן וס וי"א אסרד והלכו בדרך המובה אנ גייען אין נאמן אנ גלייך וועג תגיע אל המעלות הגדולות וי
ראבן גיטריקט צו די נרוקע מעלות כסכל ימים מועמים דרך דעם וואס וי"א ראבן גילישין אנ אויס
גישפאן אין וייעג טעג די מידהא פון נאמס דיקסט אנ ראבן גלישין וייעג צייט צו פצווינגן ויערע
תאזות והריות שני העולמים אנ ראבן דער כ"ס גיוואנקען בידע עולמות והשלימו שני היתרונים אנ
ראבן משלים גייען צוויי נאע זאבן עיין בפרוש ויא עס שטייט אין תהלים אין דעם קאפיטל
מאשרי איש ירא את ה' ב"ו אין סוף קאפיטל זאבן דר מתבר וסן התימה בעינים אנ עס איז דך צו פר
וואנדערין אין ויערע זאבן כי טעמו בעיניהם ווארם ב"ו וי"א אין די אונקע איז צו וייעג המצות אשר צום
כס הבורא די מצות וואס דר בשעפר דאט וי"א גיבאטין בצד חובות מוכות שהטיב להם קעגן דעם וס
ו"א וי"א שולדי צו טאן פר די מובות וואס ער דאט וי"א נאמן בצד מה שקבלו על נפשותם וייל וי"א
ראבן אויף דך נאמן סן הגיעה והשתדלות פון מ"א אנ פלייכקייט הסכל אנ צו ליידין והמתן אנ
וואל בפראקטין לרבה בעבודתו צו בהעפסין דך אין וי"א דיקט דרום אין ב"א וי"א די מצות אנ
וייעג ויה אנ דאס איז כחמח אספר ויא אדך וועל דר דא דר צילן למ שמנו מצות הבורא וייל וי"א
ראבן גיציליט די מצות וס דר בשעפר דאט אונקע גייעגן והגיע מספר כולם תרי"ג מצות מועמים אלע
מצות אן וועקס דעקערס אנ דרייערען מהם שס"ה מצות לא תעשה פון וי"א איז פאר ראבן דרי"א
דעקערס אנ פינג אנ עקציו מצות לא תעשה וס אנ דס וייעגן האזהרות וואס זאבן דאט פר
פאסר כען זאל די זאבן נס טאן ומהם אנ פיל פון די אקריגע מצות וי"א מצות שהייתן בהם הצבור
עקלע נאמס איז נאמן קהל וייעג וי"א שולדי צו טאן וואן היחיד חייב בהם אנ אין דוד איז וי"א
נס שולדי צו טאן וי"א ס"ה מצות פינג אנ עקציו מצות ומהם מצות עשה שהזמן גרמא נסרא אנ פון
די אקריגע מצות וי"א עקלע מצות וואס איז צייט איז וי"א נורם וס אנ דאס וי"א המצות התלויות
בזמן די מצות וואס וי"א היגען אן איז צייט מבלתי זמן אנ נס אין דר אקריגע צייט גלייך
ו"א שפ"ה איז אין דעם דיקטין טאן דס די מצות פון שבת אין גייעקע צייט אקריגע יום טוב דאט

ההנחות והוסיפום על המצות הדיועות כבר לבכם לאלהים בהם, ולמדו מדרכי הנביאים ומהנחי החסידים לבקש רצון הבורא בהם ושיקבל אותם מהם. והם סכלל חובות הלכות אשר כוונתו לכאר שרשיהם ולזכור סוגיהם בספר הזה, אשר היא ההכמה הצפונה הנגדה בלכות החכמים והמסונה בחובותיהם אשר אם ידברו בה אין צדקם נעלם בה מפני שכל אנשי היקרות הנצלות מעידים באמתה וצדקה, והגיעו בה אל התכונות הרמות ואל המעלות היקרות מעבודת האלהים בלב שלם ואהבה אותו אהבה נאמנה בלב נפש ובגוף ובמסמך כבו שצוה בו הנביא עליו השלום כאמרו (דברים ו) ואהבת את ה' אלהיך וגו' זמנשי המדרגה הזאת קרובים מכל אדם אל מדרגת הנביאים הברים והזכים החסידים אשר קורא אותם הכתוב אוהבי ה' ואוהבי שמו ובהם נאמר (משלי ח) להנחיל אוהבי יש וגו'. ואם אתה אחי חפץ בחברתם ולהבנם בכתותם עוזב מותריו עולמך והתעלם מהם והיה מסתפק במזון מהם והרגל עצמך לעמוד בלעדיתם והקל מורה עסקי העולם מעל נפשך.

מראה לנפש

ומכאן יזכור מנהיגם כוונת כוונת דרך סכלל כרכם מינים ולימים פשוטים נקרא כוונת כוונת נפש סודות. בחובותיהם כמנהיגיהם ונפשותיהם: אין צדקם נעלם בה יולא ויסלל מכל דברים אלה ונקרא: שכל אנשי הרעות הנצלות ריל כל כפונות שלמות מינים ועלמך קצות וואם דער שכלל בריינגט מיט ומוסרים מוחרים און פון צוויינדרע מוסרים ומדרגות טובות ורחניות און מיט נופע קדוה וואס וויא פאלשטיגען אין דעם פון שטאנד און אין די גיטאנן והוסיפום על המצות הדיועות און דאך די קצות מוסר גענוע צו די בקענטע קצות כבר לבכם לאלהים בהם מיט ווער לויטער הארץ וואס וויא דאך דריינע דאך וויא עס גיטאן פון נאטעס ווערן ולמדו מדרכי הנביאים כי את וויא דאך וויא אפ גילערינט פון די דרכים פון די גביאים און פון דיא מדרגים פון דברים לבקש רצון הבורא בהם צו ווען דורך וויא צו טאן דעם ווייל פון דעם באשעפער ושיקבל אותם מהם את דם די פשעפער זאל די קצות פון וויא אן גענוע והם און די קצות השכליות וואס די פרושע לייט מנען דאס ווייל סכלל חובות הלכות כי פון די זאכן ווס מען איז שולדיג צו טאן מיטן הארץ וואס זאגן בונה איז געווען ווערען גורן זאכן צו פשוטן ולזכור סוגיהם בספר הזה און צו דער קאנץ איבער אלגעמינע אין דעם ספר אשר היא ההכמה הצפונה וואס די קצות פון חובות הלכות איז די דרכה ווס ווא איז פון בארן הנגוה בלכות החכמים ווס ווא איז בראשית אין די דערצ פון די דברים והמסונה בחובותיהם און ווא איז פאר בארן אין ווערע פאר בארניגע גיטאנן אשר אם דברו בה ווס ווען וויא וועלן די פון דריין ווערע רייד דין אמת און גיטעמאקיים מפני שכל אנשי הרעות ווייל דריינע דאס מען וועט ווערן צו ווערע רייד דין אמת און גיטעמאקיים מפני שכל אנשי הרעות ווייל זאלע די ווס דאך דעקטע אפ לייגען הנצלות ווס ווייל פשוטעס פון טעות את אים פון שטאנדאקיים מעידים באמתה וצדקה די זאנן ערות אויף איר אמת און איר גיטעמאקיים והגיעו בה און ווייל דורך די דרכה ויקראן אל התכונות הרמות צו די דרכה פאר שטאנדאקיים ואל המעלות היקרות און צו די מיטערע קצות מעבודת האלהים פון נאטעס דריינט בלב שלם מיטן בארן וואהבה אותו אהבה נאמנה את אים לוב צו דאך מיט אנטווערע לישאפט בלב ובנפש כי מיט דעם דאך און מיט דר גשעה את מיט דעם גוף און מיט געלד כבו שצוה בו הנביא עיה ווא די גביא משה דברי עיה האם דריין גביאט כאמרו די מיט ווס ער האט גיטאנט אין דברים אהבת את ה' אלהיך וכו' און די נאטעס לוב הארץ וואס צו נאט דריין גביאט מיט דין גביאט הארץ און וויא ווייטער שטייט חנני המדרגה הזאת און די לייט ווס ווייל נקבות צו די בעלה קרובים מכל אדם ווייל גענומען פון אלע בענטשן אל מדרגת הנביאים צו די בעלה פון די גביאים הברים די לויטערע והזכים און די היינע הריסים די פרושע אשר קורא אותם החכום כי וואס דער פשוט דופט וויא די לוב האקערס פון נאט אוהבי שמו און די ווס דאך לוב וויין זאכן ובהם נאמר און אויף וויא ווערס גיטאנט אין שכלל להנחיל אוהבי יש צו אמת אמת לוב מינע לוב האקערס ווערעמאפטע וואס וואס אמת אחי חפץ בחברתם און די מיין ברורה אויב דו ווילסט דין אין ווערע חכמותם ולהבנם בכתותיהם און צוויין צו גיין אין ווערע כתות בראשית וואס טאן עוזב מותר עולמך פון דא די אברגע וואס פון דין עולם והתעלם מהם און פון דויל דך פון וואס ויהי מסתפק און לאו דך בנגן כמות מהם פון וואס מיט די שפיי ווס

וַיִּזְכֹּר לִכְן מֵהַעֲמִיק מִהִשְׁתַּבֵּךְ בָּהֶם וַיִּרְוץ כְּדֹרִיִּים הַצְרִיכִים לָךְ בְּנוֹף לֹא בִלְבָבְךָ וּבִרְצוֹנְךָ כְּשֹׁתֶה הִרְפּוּתָה הַסֵּדָה אֲשֶׁר יִשְׁתָּה אוֹתָהּ כִּפּוֹי לֹא כִרְצוֹנוֹ וְהוּא מוֹאֵס שְׂתִיתָה לַעֲצֻמָּה וּמִקֵּל עַל עֲצֻמוֹ סָבַל מִרִירוֹתֶיהָ לִדְרוֹת הַנּוֹק מִעֲלֵיו וְכֵן צָרִיךְ שִׁיְהִי צָרִיךְ עוֹלָם בְּעֵינֶיךָ, וְכִבֵּר יָדֶיךָ אֲחִי שֶׁמִּהִשְׁתַּבֵּךְ עַל עֵינֵי עוֹלָם לֹא תוֹסִיף לָךְ מִכֶּרֶךְ כְּאוֹמֶה כְּמוֹ שֶׁעָשׂוֹת הַשִּׁתְדֻלּוֹתֶיךָ וְחִרְצוֹתֶיךָ כֵּהֶם אֵל יִגְרַע מִסּוֹךְךָ דָּבָר. וּמִדֶּרֶךְ לִבְךָ בָּהֶם תִּסְמָכֶנּוּ עַל שֶׁכֹּחַ בִּמְה שֶׁתוֹעִילֶנּוּ כִּם מִהִשְׁתַּבֵּךְ עֲלֵי מִסְעֵנֵי תוֹלָדְךָ וּמִצּוֹת הַכּוֹרָא אֲשֶׁר נִסְמָרוּ לָךְ וּקְבֵלָתָהּ עַל צִדְמָל הַלְתַּעֲסֵם כִּם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְתִפְסֵד אוֹתוֹ וְלֹא יוֹעִילֶיךָ. וְהִצָּה לִפְנֵיכֶם מִה שֶׁיֵּשׁ בּוֹ הַפְלֵרָה וְשִׁלּוֹם וְחֵרֶתֶךָ וְעוֹלָםֶיךָ וְשִׁם הַשִּׁבָּל לַעֲמוּד מִבּוֹעַ מִנְהַרְךָ בִּכְחָד, וְהַקֵּם הַזִּירוּת בְּעֵינֵי אַהֲרִיתֶיךָ בֶּן עֵינֶיךָ.

מרפא לנפש

שיש להם דעה הקרע והולד דעם מכל כחות ובענין ישרד נדרכים אתם וקצו . ודעם עכ"ל וכל הקובצים להכלל ואלס
 אתם תפסום : אל בלדך וברבדך אלס חסידך קצו עשוי שחם נלם ושמעם נלם נלמחם נלחך קצו כעל מהו מלם ששד
 ונלמחם מלם הכריז ומוק ומוק עמו : וכל ארץ שיהיו כל קובצים על עשירי הדממים : נלחך כל בלחם ובעשתי שכל
 שיש ואלס שחם אינש כל וכלם אלל מלם מלם ומוק על כל קצו : ותפסדו אלס וסיוקן חמוקין : קצו יעילוך מלחמך
 וסיוקך . כל מרובם אל מלחמך ותמחשט אל מהכריז : וישם השכל מלחמך בענין מרובם מלחמך ואלס שחם נלחך שכלם מלם
 ומוק מלחמך אל מלחמך וכל מלחמך שחם מלחמך ומוק עשירי הדממים : נלחך כל בלחם ובעשתי שכל
 שיש ואלס שחם אינש כל וכלם אלל מלם מלם ומוק על כל קצו : ותפסדו אלס וסיוקן חמוקין : קצו יעילוך מלחמך
 וסיוקך . כל מרובם אל מלחמך ותמחשט אל מהכריז : וישם השכל מלחמך בענין מרובם מלחמך ואלס שחם נלחך שכלם מלם

[illegible]

מרפא לנפש

אָמט: אפי' שחטמאס נאָס. חס נשן שמאן בעמך: כי אתה צריך בעת ברידתך הושיעה כו"ל. אָמט: שמאן
היה מיוחד ליש חושל כלם אף תקרה. החטאם נשקם בטאום. כי אלף נידן קר עס וז' ברידום יחטאום לך. אף שמאן
בגוף נשן עולם בלם וחסר כי וקדש אים יכילא נשן דושיאום: כי עת השהות לך עס ד' שמואל אים נשן
ישט מעקאם אלל כשך שמאן. אָמט: חסר נשן עולם בלם וחסר כי וקדש אים יכילא נשן דושיאום: כי עת השהות לך עס ד' שמואל אים נשן
לחבו חסר על כשך שמואל אים יכילא נשן דושיאום: כי עת השהות לך עס ד' שמואל אים נשן

ביין מ'חשבה אונעקס דר צו גיט האָבן קיין לופט נעמט עס דאָך ריר גיט העלפֿן ביז וואָנן דר כּוּם
 דר וויר גאר ארום שלאָגן אויס רעם וין כאשר לא יתכן לשכּוה און וויר אַיין שְׂכוּר קאָן גיט גייהילט
 געווען פון רעם וויין דס ער זאל ניקער ווערן ער שווערן סכּנו ביז וואָנן ער נעמט אים גלייכזעם
 פון אים בלוּבֿר ביז ער ברעכט אים אויס אַדער ער שלאָפט ווּך אייבֿר און אויף קאָנפֿאָט גיט קיפֿן
 צו די גרופֿע מוח'ת ונס שפּיטט און רעם ספֿר ביז דר מוח'ת די וועלכעלעך נאָכן גאר אונד דעם וין אַרויס
 שלאָגן ואמר אחרי כּן תחסידיש אונד אייבֿר פון די תּסדיק'ס האָט ניקאַמט אילי הינו בוש'ם מתבארט ווען
 ס'ר וואָנען דר פֿרעמד'ס געשעפֿט לאַר שפּעטער לאַר היינט ודברים אהבת העולם וואָלפֿן ביז גיט גייןניקט דר
 ליבשאַפֿט פון דר וועלטס אונזער שבוּים פון אונ מיר ווירן דאָך שְׂכוּר פון רעם וויין פון די ליבשאַפֿט
 פון דר וועלטס בלוּבֿר ס'ר גייןניקט דאָך יא ער ליבשאַפֿט פון דר וועלטס איז דאָך דס אַרְאָה און ס'ר
 שפּעט ווּך גיט פֿר רעם באַשעפֿער וויר סען בראַדער, על כּן השתלח אחי ברום מיין ברודר פֿלייס דך
 למנות לבד סכּנו אַפֿס צו וועגן'ן ביין האָט דר פון ער אַדער וויסנא גוטס מעקסיין ביז ביין גוף וועט ליידיג
 וויין פון ווירע עסקים כּן אהה איז בעת ברודר'ן וואָרטס ווען דר ביקם שוין איינזאם גיט ביין גוף פון ס'ס
 אַיין דר צו האָבן לא ברירות וחיות און ביין מ'חשבה אונד ביין האַרצאָן און און און וויר איינזאם סעני חסדי
 התחשבה בעסקי העולם ווייל די מ'חשבה איז פֿר קניפֿט צו באַראַמטן תּמיד אין די עסקים פון דער
 וועלטס אפילו אס ויסנא תּהוּפ סתם אַפֿשעט ווען ביין גוף זאל וויר ליידיג פון ווירא ווירא סתחנקס בתּם אונ
 זאל וויר גירעט פון עוקס צו וויר ס'ס די וועלכעלעך עסקים העלפֿט עס דיר גאר גיט בלוּבֿר אַפֿיל
 די ביקם שוין אַפֿס געווענדט פון דר וועלטס אין אַיין באַווענד'ר תּהר העלפֿט דאָס דיר גאר גיט ווייל
 די מ'חשבה איז גיוואָנט געוואָרן צו באַראַמטן תּמיד אין די עסקים צו רעם שולס ווען דר גוף טוט
 שוין אַפֿפֿיל וויר איז עסקים וואָס קוקט פֿר אַרויס נאָמט דיקטס, ברום סעני אַיין גוף
 וויר'ערדיין ביינע מ'חשבות צו נאָמט דיקטס, ס'דור אחי וז מנספֿח תּמיד גייןניקט מיין ברודר אַלע צייט
 דרויף פון דיר וועלכעם תּשתלח לרחוק תּאווה העולם אונד פֿלייס דך צו דיר ווייגן'ן פון ביין האַרצן
 דאָס גלוקסדיקייט פון דער וועלטס ודברים בעניני אחרית אונד פֿר פֿייט ווירא ס'ס די נאָכן וואָס דר
 באַראַמטן צו ביין סוף תּחובת לבבך אונד וויר נאָכן וואָס דיר ביקם תּיבֿ צו סאָן מיט ביין האַרצן
 ודברים בענינות תּהי אונד געם דיר וויר אַלע צייט אין דינע דראַפֿטן תּיבֿ בתּם לא רעון תּהי' וועלכעם
 דרך, ווירא גרייך צו דעם וויר'ן פון דעם באַשעפֿער ודבר'ן ווירא פֿיני אַלע אונד ער וועט וויר גרייך
 פֿר דיר לייקטן וקבל ספֿד מעשיר תּשובים אונד ער וועט פון דיר דינע טעט פֿעשלים תּקבל וויר ויסלח
 לעצור אונד וועט דיר פֿר ענינין דינע וויר תּחבא וז בעניני אונד דר וועקט גיין'ן לאַ און ווירע אַוויג
 און ווירא עס שפּיטט אין מ'שלי אס אחרוני אהב אַיך האָב ליב די ווס האָבן ס'ה ליב ווס'הייט ימאנוני
 אונד די וואָס אַפֿלייגן ס'ה די וועלכ'ן ס'ה גיין'ן אונד אין שפּאָל (א ב) שפּיטט יא סכּנו אכבֿר
 ובזי יסל דען די וואָס האָבלין ס'ה עזר'ליך רעם וועל אַיך עזר'ליך האָבלין אונד דירא אַיין פֿאר

שמועה

שמעיהו

ה'איתי בהשלמת התועלת והישור לך אחי, שאבקץ ראשי עיניי ספרי זה בעשרה בתים עבריים. יסבול כל אחד מהם ענין שער אחד משערינו על מחברתם וכדורם. וחתמתי בהם ספרי להיותם לך לזכורת כאשר תדעם על מה ותישכם בלבבך וברעיונך ליתך חוסך בעת נוחך ותנועתך. לא תחדל לפקוד עיניי ספרי זה ולזכור שרשיו. זאת תהיה במעשה העולם יזכירך בעבודה. חיצרון הבתים האלה ליחזר לבענין בו לאלהים. ואם תהיה במעשה העולם יזכירך בחשבון עם נפשך. ואם תהיה בחשבון צר בדברי עומך יזכירך בבטחון על האלהים. ואם תהיה בענין שיביאך אל הגאווה הגוהה יזכירך בכניעה. ואם יהיה לך פנוי יזכירך לבחון בטובת האהבים עליך. ואם תהיה בענין שמחה ותענוג נופני יזכירך בפרישות מן העולם. ואם תהיה בענין שתמרה בו את האלהים יזכירך בתשובה. ואם תהיה סתועלם סתורתך ואמונתך יזכירך להדבק בעבודת האלהים. ואם תהיה בענין יחוד האלהים יזכירך שיהיה יחודך בכל שלם. וכן בעניני תפלתך והרהורי

מרא לנפש

מִרְיָם לִנְשֵׁי

[illegible]

שטענדיגן מ' די וועלן פון גרינגערט און מ'בוקה ווערן • השי' זאל אונז העלפן מיר זאלן און וויין צווישן די פראמע לייט און זאל די גאולה שלמה בריינגען אין אונז צייט אמן :

וְרֵאִיתִי בְּהַשְׁלֵמַת הַתְּעֵלָה וְהַיִּשּׁוּר לֶךְ אֲחִי אֶנֶּךְ רֶאֱבֹב אֵינִי גִזְעָהָן דָּם רֶאֱמִיט אִיךְ וְאַל לִיר נִצָּן בְּרֵינִינֶען אַנֶּה פִּירֶדֶנֶן אִין רֶעֱכְמִין וְעַנֶּה מִיין בְּרוּדֶר שְׁאָקֶבֶן רֶאֱשִׁי עֲנִי סְפָרִי זֶה דָּם אִיךְ וְאַל

צוואמקען געמען דיא אלע הויפט זאכן ווס ווערט גירעט אין דווען ספר בעשרה בדים עכרים איין שיר אין צעהן שורות אויף לשון הקודש יסבול כל אחד מהם נוס יעדער שורה וועט ענטהאלטען ענין

שער האחד דאס עיגן פון איין שער פון דויען ספּר . איינע נאך דעם אנדערן פּסדּר . וועמען כּהם ספּרי איז דאב דער מיט גישלאסן דעם ספּר לויז דעם זאל דיר ווין צום אנדריינקען . ווען דאס

וועסט וויר אים ווייניג גידייניקן ווערן בלעבד און וועסט וויר דאס אין די גידיאנן ביי נאכט
און ביי טאג בעס נאך ווען דאס וועסט און ווען דאס בעלשעפט וועסט דאס לאס נאך און וועסט וויר

פֿר מײַדן פֿון צו דער מאַן דאָ וואָס עס איז גײַעט אין דעם ספֿר און צו גײַינען אלץ ווייַץ
גױנד וואָסן שטאָם תּהיה בטעשה העבודה דאָ און דו וועסט האַלפֿען בײַ אײַן נאָך פֿון גאָס דײַסט

וּבְיָמֵינוּ כִּי לִיתֵּךְ וְעַל מִינֵה רִיד אֵין רִיעַ שְׁרֹחַת רִיד דַּעַר מֵאֲנֵן צִי אֵי רִיעֵן רִיד דַּעַר צִי נֵאָמַר
דָּס דוּ וְאַלְכֵס מִין אַנְדֵּער כּוֹנֵה דֵאָבן נֵאָר צִי מֵאָן דִּי קִצְוֵה פֿון נֵאָמֶס וועגן וּאָם תּחִידה כּמעַשֶׁה העוֹלָם

אונא דא דאס וועקסט דאסלען ביי וועלדלעכע גיטעשעטלין זיכורד בשבוען וועלן זיי דין דער פאפן צו בארעכענען זיך אליין אויב די טוקסט גוט אדער נישט ואס תחיה בענין צו אונא אויב די וועקסט דאסלען

און זיך גיט בראש זיין חיו - ואס תהיה בענין שיביאך טי אונ ווען דו וועסט האלטען ביי איין נאך

אָפֿטערשטענדיג האָלטען וואָס ייִדיש לבד פֿון אַזוי ווען ביין האַרץ וועט זיין לידיג פֿון זאָרג זיכיווד לבחן וועלן זיין דיין דער מאַנען נאָך צו קלערן די מוֹכּוֹת וואָס גאָט בײַה מױט מיט דיר וואָס תּהיָה בענין

שטמה און ווען דו וועסט האלטן אין איין ענין פון שטמה און פערזענלעך זיכרונג כפרישות וועלן ווי דאס דער מאנעו: צו אפ שידוך ווי פאר איבערנעמענדיג וואס תורה בענין שטמה און ווען דאס

וועסט דאלטן חיו ביי איין ענין דאס דוא ביזט ווידערשפעניג אנטקעגן גאט ב"ה זיכרוך בתשובה וועלן זיי דיר דער מאנן תשובה צו מאן ואס תהיה מחלם אונ ווען דו וועסט דיר פערדוילען פון

[illegible]

38

לבד לחסום לשונך ולאסור חושך ולמשול בתאוותך ולהחזיק באבירך ולפקח רעיוניך ולשקול מעשיך, ושאר מה שזכרתי בו מן המנהגים הטובים המוסרים והעלויים והואלהים יורנו ואותך את דרך עבודתו ברחמי וגדולתו, אמן:

ואלו הן עשרת הבתים

יכלול בתוך שפרי הספר. בית אחד לכל שער. ורשום בראשי הבתים שם המחבר:

יחד וכל שפרי, יחד וכל שפרי, יחד וכל שפרי, יחד וכל שפרי, יחד וכל שפרי, יחד וכל שפרי, יחד וכל שפרי, יחד וכל שפרי, יחד וכל שפרי, יחד וכל שפרי.

יחד וכל	בְּיָד הַיָּד הַיְּמָנִית לְעֹלָם	• בְּתַדְרָה לְאֵל אֶחָד יִצְרָה :
בחינה	חֶקֶר וְדֹרֵשׁ, וְהַתְּבַנֵּן פְּלִאֵיו	• וְשִׁים יִשְׁכַּל וְדַת צֶדֶק אֲזוּרָה :
עבודה	יָדָא הָאֵל וְגִדְוִתֵּי וְחִקִּיו	• שְׁמֹר לְעַד לְכָל הַמַּעַד אֲשֹׁנָה :
בפחית	יָדִי סְמוּךְ לְכַבֵּד, וְתִמְנוּ	• וּכְמוֹת בְּצֹר וְיִתֵּן הַעֲזָרָה :
יחד וכל	בְּלֵב טָהוֹר, עֲשֵׂה חֲקִיו לְמַעַנִי	• וְאֵל מִשְׁא פָּנֵי אֲדָם בְּדֹרָה :
בכנייה	יָדָא מִי סוֹף יִצִּיר עֶפֶר לְעָפָר	• וְשֵׁחַ - מִי חוֹל וְגִישׁ עֶפֶר כְּגֹרָה :
תשובה	יָרִיב לְשׁוֹן שְׂכָרָה לְהִלָּלָה	• וְשׁוֹבָה מִדֹּרֹן לְבָרָה וְיִצְרָה :

מראש לפש

הספר נחשב לקדמון ולכן לא זכר דבר מאבות ס' כי מי שיש בו כל למדנותו נלי סגן שיש בו אכנת ס' ולא חסר אמת טכנס לא ויחן אכנת כמו שהבאר בענין ע"כ סגן נ' כנל: והאלהים ירבו על עמנו סוף אומר: ואותך ומוציא ואת זכני חרע ורעי את דרך עבודתו מעשה ודך מולד אמן ואמן:

יוריב לשון שכלר לסכלר. למס, כל פשט מצינוס שהמשה כסס לא יחיו אלא שמונ שכלו יריב ועד יסד כדע שכול סכסל אזו אין איינצאנער נאמט ויכירך שיהיה יחוד ווערן ויאי דיר דער מאנן דס ואלקס עם גלויבן מיטן נאנצן הארצן עם ואל חיו ביי דיר מין פסק ויין. וכן בענין תפלה אנו אורה אין ויא ואנן וקאס פערירט ויין תפלה טאן אנו אלי בייני גידאנאן לחסום לשונך צו איין האלמין ויין צוגג ולאסור חושך אנו צו צינדען בייני גידאנאן ולמשול אנו צו גינעלטיגען אין בייני תאוות באבירך אין בייני גידירך ולהחזיק אנו פקטם צו האלמין אנו צו נאך וזון ביינע גידאנאן ולשקול מעשיך אנו צו ווערן בייני מעשים ושאר מה שזכרתי לך אנו אלץ ווס איהך האב דער מאנאט אין דעם ספר מן המנהגים הטובים פון די גוים מנהגים והמוסרים העלויים אנו די ערהאפענע קאראלישע ואנן. והאלהים אנו נאמט ביה יורנו ואל לערנן אננו (מיינט דער ספר ויך) ואותך אנו דיר את עבודתו ויין דייקסט ברחמי וגדולתו מיט ויין דער פאריקמיט אנו ויין גרוסקיט. אמן:

בני	מיין זון גלוב אין נאמט דאס ער איז נאר איינער	(יחד וכל)
חקור	אנו אירשער אים אויף היקעל אנו ערד איז ביינער	
יורא	קלער נאך אנו פר עמיא וינע וואונדער	(בחינה)
ידי	אנו דאס תפלה אנו אכנת קענען גיט ויין פועונדער:	
מיט	פירקסט דיר פר נאמט. וינע מצינוט טוהע אנו היט.	(עבודה)
ידי	דאמיט עם ואלן ויין פקטם גיט וואנענער ביינע מריט:	
כלב	דיין הארץ ואל ויין געשקעט אנו וינער	(בפחית)
מיט	דס נאמט ביה וועט דיר העלפן פון איין אויגענדגליק גיכער:	
רעה	מיט איין דיין הארץ טא ווערן ויין ליבען נאמען	(יחד וכל)
יוריב	מעשים טובים. גיט ווערן פר דייקסט אדער פר וועקען:	
אנו	וזה דעם סוף פון גענען מיט וואס ער טוט עקין.	(בכנייה)
	נאך וואס נאמן. ווען צום סוף וועט ערד אים פועקען:	
	יוריב דיין שכל בארץ מיט דר בארשע גידאנאן שפרייטן:	(תשובה)
	אנו תשובה מאן. גיט בלייבען שטיין פון ווייטן:	(דרכי)

זי ברה אל דין צדק ומישור
 סתה ללחיה ושתרות מלכך
 פני אל טי אפי תראה בךשך
 ותתנהד ויתנהד לצורה :
 חשבו הנפש :
 מירשות :
 אהבת ה :

מרא לנפש

הנפש כי כדו טפשו מוחן לך מלך : מיה דמ : מני אל חי אוי חרוא בחשך בוי . פיה חשחוק בחק לך בלחש
 סטי סעד וחסדו כלם : לצורך לומר אוי חסד לראש פני אל חי וליהבות מניו כבינה וחסד כדו קודם כפ"ט לטל
 ולפי מדרגתו כלם קדוים מכל אדם אל מדרגת כניסוים וכו' . וכיסי סיחור סל עיד עון סופו כמלמו . וכפ"ט כמקדשו
 כי ממנו כמלמו וללו סמכס ע"ט :

ברך הנוחן ליעף כח ולאן אונים עצמה ירבה .
 נשלם ספר חובת הלבבות . יתברך דרוכב בערבות :

תוכחה להרב המחר ז"ל

(ונכרח מהמחר בשער החשובה פ"ז ובשער אהבת ה' פ"ז)

ברכי נפשי את יי וכל כרבי את שם קדשו :

נפשי . עזי תדרכי . וצורה ברכי . ונין לפניו מערכי . ושתיה לנגדי שפרי . והתעוררי בשעתי . ויהבונני מקומי . אי מזה באת תלכי : נפשי . מתנומתה עזי . ולפני יוצרה שיר בברי . ולשמו וברי . ונפלאותיו	ספרי . וגורי מנגנו בראש תגורי : נפשי . אל תהי כסוס בפרד אין תנין . וכשבור נדדם . ואיש נדדם . פי מוקדור בינה קובצת . ומשגנו חקמה לגת . ומקום קדוש חובת . ומעד נכורים הוצאת . מאת יי מן השמים :
--	---

ודרכי אג נאמס ביה מודג ואלקמו נט מעטראקטען .
 וויא אלץ מיט גרעכטקייט אונ גיט מיניעס צו פערצאקטען : (חשבו הנפש)
 סתה ווארף אונזע ריא קינדערשע מאות אונ נאדרייט .
 אונ זוכי ערניקטע וואקען . ברכה . אכנה אונ וואדרייט : (מירשות)
 פני ראקאלס וועקט שפירען נאמס כבוד אין ביין הארצען .
 אונ נאמס ליבשאפט וועט ערפילען ביין הארץ אין גאנצען : (אהבת ה')

ברכי נפשי את ה' לויב כיון נפשי צו נאמס וכל קרבי אונ אלי מיינע אנזערין את שם קדשו ויין
 הייליגען נאמען :

נפשי מין נפש עוז תדרכי מיט שטארקייט ואלקמו מרעטין אין נאמס וועגן וצורך ברכי אונ ביין
 בעשצער ואלקמו לויבין וחי לפניו חריב אונ אנגעקעקע מעשים טובים ואלקמו פר אים
 פר ברייטען ושיחה לפניו שפי אונ גרעט ואלקמו פאר איהם נישטן והתעוררי משנתי אונ ערניקע
 דרך פון ביין שלאף והבונני מקומי אונ בעטראקטען ביין ארם אונ שטעלע אי מזה באת פון וואקען
 ביקטא ניקומן וואה תלכי אונ ווארין דוא געקסט :

נפשי מין נפש מתנומתה עזי פון ביין שלעקערניקייט ערניקע דרך ולפי יוצר שיר דברי אונ פר ביין
 בעשענער ואלקמו רערין לויב וואגן ולשמו וסרי אונ צו ויין הייליגן נאמן ואלקמו נאמן
 מוסורים ונפלאותיו ספרי אונ וינע וואנדער ואלקמו דר ציילען וגורי ממנו כאשר תגורי אונ פירקטע
 דרך פאר איהם אין וועלכען ארם דוא האקט דרך אויף . דען פון נאמס ביה איז קיין ארם נט
 פאר באדיגען :

נפשי מין נפש אל תהיי כסוס כבוד ויי גיט וויא איין פערד וויא איין מויל עומל אין תנין און פאר
 שפאנד וכשכור נרדם אונ וויא איין בענאפענער פערשלאפענער באן ואיש נדדם אונ איין
 פערמישטער מענש . כי מסקר בינה קודמת דען פון גרונדקוואל דער פערשעקערניגייט ביקטא אים
 געשנימען

תוכחה להרב המחבר זל

נפשי לבי כגדי אבלי ויהאזרי אזור
 בינה ומלשי את גפאך • מהכלי
 סגור אשר את בו מתגוררת • ואל לשיאך
 לבך בנעם חסדתי • ואל יסיתך בשכיות
 האותיות אשר יאסו כמו פים ויתלכו למו •
 חכרי כי לא לעזר ולא להועיל ראשיתם • כי
 אם לבית וגם לחרפה אצותם •
נפשי • שוממי ברחובות תבונתך • וספי
 בחדרי חכמתך • ובואי עד תבונת
 פני מלכתך • אשר געפר יסודו • הלא הוא
 נוף נפאם ופגד מוכם • קרוץ ממעגן גרפא •

ומספור מלשחת • כנוי מסופח סדחת • שרופה
 כאש כסודתה • גלם כדמות חולעה • ונהי רק
 וזעה • עצור כרחם סמנף • סגור כקסן
 סלקך • ילד בצירים וחבלים • לראות עקר
 וחבלים • כל היום התאנה תאנה • וסר מספור
 ומפנות • בחשך בא ובחשך הלך • וכל אביון
 עני חלף • לא בשת לו מפלגתך • ולא תבונה
 לו מפלגתך • כחיו עפר • ובמותו אפר • בעוד
 תולעים יסככותו • ואחריתו רפה וגוש עפר
 יכסוהו • לא ידע בין ימינו לשמאלו • כסון
 בארץ חבלי • למו לבי את ומלכי עליו •

געשנישטן ווארדען וממען הכחמה לסחת און פון
 גענומען געווארדען ומסקים קדוש הובאת און פון
 ומער גרויס הובאת און פון דעם צאם וואו די
 פון מלאכים זיינען ביסמו ארויסגענומען געווארדען מאל וס
 פון נאטם דם איז פון נאטם ביה פון דרשקל :

נפשי סין נפש לבי כגדי אבלי ויהאזרי אזור בינה ומלשי את גפאך • מהכלי
 סגור אשר את בו מתגוררת • ואל לשיאך
 לבך בנעם חסדתי • ואל יסיתך בשכיות
 האותיות אשר יאסו כמו פים ויתלכו למו •
 חכרי כי לא לעזר ולא להועיל ראשיתם • כי
 אם לבית וגם לחרפה אצותם •
נפשי • שוממי ברחובות תבונתך • וספי
 בחדרי חכמתך • ובואי עד תבונת
 פני מלכתך • אשר געפר יסודו • הלא הוא
 נוף נפאם ופגד מוכם • קרוץ ממעגן גרפא •

נפשי סין נפש לבי כגדי אבלי ויהאזרי אזור בינה ומלשי את גפאך • מהכלי
 סגור אשר את בו מתגוררת • ואל לשיאך
 לבך בנעם חסדתי • ואל יסיתך בשכיות
 האותיות אשר יאסו כמו פים ויתלכו למו •
 חכרי כי לא לעזר ולא להועיל ראשיתם • כי
 אם לבית וגם לחרפה אצותם •
נפשי • שוממי ברחובות תבונתך • וספי
 בחדרי חכמתך • ובואי עד תבונת
 פני מלכתך • אשר געפר יסודו • הלא הוא
 נוף נפאם ופגד מוכם • קרוץ ממעגן גרפא •

תוכחה להרב המחבר ז"ל

קמב 283

קצות גשר דעש. וְכָל בְּרֹאֵי תַּבֵּל עוֹרִימִים
עָלָיו חֲמִים מוֹבָא וְהַפּוֹת כּוֹצָא. חֲמִים
בּוֹנֵה וְהַפּוֹת סוֹתֵר. חֲמִים יוֹרֵעַ וְהַפּוֹת קוֹצֵר.
חֲמִים נֹטֵעַ וְהַפּוֹת עוֹקֵר. חֲמִים מַחְבִּיר
וְהַפּוֹת מַפְרִיד. חֲמִים מַחְרִיב וְהַפּוֹת מְבֹרֵךְ.
וְדַע יָא וְדָא כִּי נִם עָלָיו מַעֲבֵר כּוֹס. וְחֲזָא
מִסִּיחֵן הַדָּגִר דְּכָנַע. כִּי יִתְבַּר עַתְּ נִפְגַּע.
וְיִתְנוּכֵי אֶל בֵּית עוֹרְמָךְ. כִּיֹּם הִוָּה הַרְצִי
פְּעֻלָּתְךָ. וְחִקְרִי מִיִּשְׁמֵרְךָ. חֲלָף עֲבוֹדְךָ.
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בּוֹ כְּעוֹלָם תְּהֵא. אִם טוֹב וְאִם
רָע. לְבֹן שְׂעָעִי יָא וְדָא וְחִי אֲנִי. וְיִשְׁכְּחִי
שְׁמִי וְכֹת אֲבִיד. וְקוּסִי רִנִּי לְמַלְכָּךְ. וְיִמְדֵּךְ

כִּי לִבִּי הִקְדַּח מְלוֹכָה תַּאֲוָה. וְעֵבֶר אֲוִיל
לְחֶסֶד לֵב. וְאֶל תְּלִי בִּפְרִירוֹת לְכָךְ הִרַע
וְאֶל הַנִּקְשִׁי כְּמִנְעֻזֹתָיו. וְכַאֲשֶׁר בְּבַעַע
מַעֲשֵׂיוֹתָיו. וְאֶל תִּבְסְחִי כְּעֵשֶׂק וְכָגוֹל אֶל
תִּהְלִי. כִּי תַעֲשֶׂן יִחְלָל חֶסֶד וְיַעֲבֹד אֶת
לֵב מַלְכָּה.

בְּפִשִּׁי. שִׁמְתִּי לְכָךְ לְפָנֶיךָ הָרָךְ תִּלְבַּח.
כִּי חֲכַל הָיָה מִן הַשֹּׁפָר. אֲמַנְסָה הַלֵּל
שֶׁכְּ אֶל הַשֹּׁפָר. וְכָל נִבְרָא וְנוֹצֵר. יֵשׁ קֶץ
וְתִכְלִית. לְשׁוֹב אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר כִּבְּדָהּ לְכָךְ.
וְחֲמִים וְהַפּוֹת אֲחִים. שְׂכָרְהֶם יִסְדֵּר אִיִּם בְּאֶחָיו
יִדְבְּקוּ. וְיִתְלַבְּדוּ וְלֹא יִתְפָּרְדוּ. אֲחֻוּיִם בְּשִׁמְתִּי

נִבְרָאִין אֲנִיכֵר אִים אֵין דָּר. עֵבֶר זִינן פִּאֲלִישְׁטֵרס לֵבן לֵב אֵת וּמַלְכִּי עֵלִי בִּרְאוֹם דָּא נִפְגַּשׁ גַּעַם אֲבִיר
רִיא קְעִירְוִנְךָ אֲיָךְ דָּעַם גּוֹף כִּי לִבִּי חֲכָמָה מְלוֹכָה תַּאֲוָה דָּעַן פֶּר קִלְוִין לִיִּם פִּאֲכֵם דָּם גִּיּוֹעֵלְטִינְקִיִּים
עוֹבֵד אֲוִיל לֶחֶם לֵב אֲוִן דָּר נִבְרָא מִזֵּן זִינן אֲיִין קִעֲקֵט בִּיִּיא דָּעַם קִלְוִין וְאֵל תִּלְבִּי בִּשְׂרִירוֹת לֵבן דָּרֵע
אֲוִן גַּעַם נִיט נִבְרָא דִּי בִּרְאוֹת פֶּר בִּינן בִּינן הָאָרֶץ וְאֵל תִּנְקִישׁ כְּמִעֻזֹּתָיו אֲוִן וְעֵבֶר נִיט וְיִשְׁמֵרְכִיכֵם
דָּרֵעַ יִינִי פִּאֲלִישׁ עֲצוֹת. וְכַאֲשֶׁר מַעֲשֵׂיוֹת אֲוִן עִם וְאֵל דִּיר עֲקֵל זִינן יִינִי אֲוִנְעֵרְכֵם פִּרְדִּיקְסֵם
וְאֵל חֲכָמִי כְּעֵשֶׂק וְכִגוֹר אֲוִן פֶּר לֵאז דִּיר נִיט אֲוִיךָ אֲוִנְעֵרְכֵם אֵל תִּהְלִי אֲוִן וְכָע נִיט מִינן בִּיאֲרִיִּים
כִּי הַשֹּׁפָר יִחְלָל חֶסֶד דָּעַן דָּם רֹיב פְּעִירְדִּיק אֲוִיךָ דָּעַם קִלְוִין וְיִאֲכֹר אֵת לֵב מַחֲנֵה אֲוִן עִם פְּעִירְדִּיקְסֵם
דָּאם כְּעֵסֶתִּי הָאָרֶץ.

נִפְשִׁי מִיִּין נִפְשִׁי שִׁמְתִּי לְכָךְ לְפָנֶיךָ דָּר. הִלַּכְתָּ בְּאֲרַעְיָךְ דִּיר דָּעַן וְיַעַם בִּיקֵט טוֹיִן אֲפִלְעֵנָא
אֵין בִּינן לְעֵבֶרְכֶּם וְיַעַם כִּי הֵבֵל הָיָה מִן הַשֹּׁפָר דָּעַן אֲלֵךְ אֵין גִּיּוֹעֵלְטִינְקִיִּים פֶּר דָּר. עֵבֶר אֲמַנְסָה הַלֵּל
שֶׁכְּ אֶל הַשֹּׁפָר אֲוִיךָ אֲלֵךְ נִעֲרָם וְיִרְדֵּר עוֹרִים אֵין דָּר. עֵבֶר וְלֵב נִבְרָא וְנוֹצֵר אֲוִן עִם אֲיִשְׁלִיכֵנָה
בִּאֲשַׁעְפִּנְיָט יֵשׁ מִן וְחֲכָמָה אֵין דָּא אֲיִינֵעַ גִּיּוֹעֵלְטִינְקִיִּים נִיט אֲוִן עֲנֵדָה לְשׁוֹב אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר מַחֲנֵה לֵבן עוֹרִים
עִם גַּעַם אֵין דָּר. עֵבֶר וְיַעַם פֶּר אֲדָר אֵין עִר וְיִעֲרֵנָה וְחֲמִים וְחֲמִים אֲחִים אֲוִן דָּאם לְעֵבֶר אֲוִן דָּר
טוֹיִם וְיִינֵעַ וְיִיא צִינִי בְּרִירְךָ שְׁנֵהֵם יִחֵר וְיַעַם וְאֲנֵעַן בִּיאֲרַעְיָךְ אֵישׁ בִּאֲחֻי וְיִדְבְּקוּ אֲיִינֵר הִלַּכְתָּ וְיִחֵר
אֵין דָּעַם אֲנֵרְעִין יִתְלַבְּדוּ וְלֹא יִתְפָּרְדוּ. וְיִיא בִּאֲלֵטִין אֵין צִינִי עֲקֵן פֶּר אֵין צִינִי בְּרִירְכֵךְ בְּרִיר וְלֵב תַּבֵּל עוֹבֵרִים עֵלִי אֲוִן
אֵין בִּאֲשַׁעְפִּנְיָט פֶּר פֶּר וְעֵלְטִינְקִיִּים אֲוִיךָ דָּר. בְּרִיר חֲמִים יִיכֵא דָּר אֲוִיךָ נִבְרָא פֶּר דָּר בְּרִיר
הִיקֵט לְעֵבֶר וְרִטוֹת מוֹנֵה אֲוִן אֲרַפֵּם גַּעַם פֶּר דָּר. בְּרִיר הִיקֵט עֲשִׁיבְאֲרֵין חֲמִים בּוֹנֵה דָּאם לְעֵבֶר
בִּינֵם וְחֲמֵה סוֹת. אֵין דָּר טוֹיִם צִינִי עֵרְכֵם חֲמִים וְיַעַם דָּרֵעַ לְעֵבֶר וְיַעַם וְחֲמֵה קוֹצֵר אֲוִן דָּר טוֹיִם
שְׁנִינְיָם אֵם חֲמִים נִיט דָּם לְעֵבֶר בִּיאֲרַעְיָךְ וְחֲמֵה עֵרִי אֲוִן דָּר טוֹיִם בִּיקֵט אֲוִים חֲמִים מַחְבִּיר דָּאם
לְעֵבֶר בְּרַעֲפֵם צִינִי נִבְרָא חֲכָמָה כְּפִירִי אֲוִן דָּר טוֹיִם מְקַעֲטֵם כְּפִירִינְדֵּר חֲמִים מַחְרִיב חֲמִים מַחְבִּיר דָּאם
אֲוִיךָ שְׂעִינֵעַ פְּעִירֵל אֲוִיךָ אֵין עֲבֵר וְחֲכָמָה כְּפִירִי אֲוִן דָּר טוֹיִם שִׁיִּם. עִם פִּאֲנֵאֲרֵעַל דָּרֵעַ לֵבן וְדָא
אֲוִן וְיִיִּים אֲוִן פְּעִירִשְׁטֵם כִּי נִם עֵלִי חֲכָמָה נִיט דָּאם אֲיִין אֲוִיךָ דָּר וְיַעַם אֵין קִלְוִין דָּר. עֵבֶר כִּיִּם
דָּעַם בִּישְׁעֵרִין וְיִשְׁ אֲנֵק וְחֲמֵה מִסִּין הִירִד כִּיִּם אֲוִן נִעֲקֵט מִזֵּן אֵין אֲיִין כִּינֵט אֲוִיִּים קִלְוִין וְיִחֵר פֶּר
בִּינן אֲרַעְיָךְ כִּי יִקִּיר עַת וְעַת וְעַת. עִם וְעַת דִּיר מְקַעֲטֵם אֵין צִינִי אֵין דָּר. עֵבֶר שְׂעִינֵעַ מַחְבִּיר צִינִים
וְחֲשׁוֹבֵה אֵל כּוֹחַ עוֹלָם אֲוִן וְעֵקֵט צִינִי רִיק קִלְוִין עִם בִּינן אֲיִיבִירְךָ וְיַעַם חֲמִים מַחְבִּיר חֲלָף עֲבוֹדֶיךָ אֲוִן
וְעֵלְכֵךְ פֶּר אֲוִן וְעֵקֵט כּוֹחַ קְעִינְיָךְ אֵם אֵין בִּינן אֲוִיךָ דָּרֵעַ בִּישְׁטִים וְיַעַם חֲמִים מַחְבִּיר חֲלָף עֲבוֹדֶיךָ דָּעַם
וְעֵקֵט נִעֲמִין וְיַעֲלֵם פֶּר בִּינן אֲרַכִּיט אֲשֶׁר יִתְעַה בּוֹ עֵילֵם חוּה וְיַעַם דָּר. הִיקֵט וְיִחֵר עֲשִׂינְיָךְ אֲוִיךָ דָּר
וְעֵלְטִינְקִיִּים אֵם מוֹנֵה וְאֵם רַע בִּיִּיא פִּאֲרַט טוֹיִם בִּיִּיא פִּאֲרַט לְעֵבֶרְכֵךְ.

לֵבן שְׂמִי נִבְרָא בִּרְאוֹם וְעֵבֶרְכֵךְ יָא. וְדָא וְחֵי אֲנִי אֲוִן עֲשִׁיבְאֲרֵם אֲוִן יִינֵעַ בִּינן אֲוִינֵר וְשִׁכְחֵי עֵסֶר
וְכֹת אֲבִיר אֲוִן עֲשִׁיבְאֲרֵם אֲוִן פְּעִירִינֵי בִּינִי שְׂעִינְיָךְ וְעֵלְטִינְקִיִּים אֲוִיךָ דָּר. וְעֵלְטִינְקִיִּים וְקוּסִי רִנִּי

אשמה. כי יום הפותח כפל חי מקשה. כדרי
עשות כפל יום הקו. כי הפותח כפל עת יקלח
חצו ויכרן. ואל תתמסמסו מעשות חק
דבר יום כיוכו. כי כצפור נודדת מן קנה
מן איש נודד מן מקומו. ואל תבטי כנפיה
כי אחרי צאתך ספקר סנה. תשובי
לתוכרת. מן שוכנת נצחת. כי לא יסבן לך
אז עשות טוב ורע. ולא תעלה תשובה.
משובה. ולא תהסס לך ברשע. ואשמה
ופשע. כי העולם ההוא. נכון להשכון. וספר
כל סתם וצפון. אשר ביד כל אחד סתם.
ועדו לשלם שטר טוב. לרצוי ויחשבו

ולמד. שאי אלו פנים. והשמתו לו אפים.
ועשפוד. חלו מים. בבריעה על ברכים.
אולי ותאז הפלד פתח. וישא פניו אליה.
ותשם לך שלום. וזמן עלה בימי עתה.
ועולם תהו. ואחרי שובך למנוחה. כי מעודה
כפל עליה.

נפשי. קדמי אלה לרוב אל תפשי. בעוד
במים תחת ויש לאל אלה. כי רב
ספר הדרך. ואל האברי לחת אף אלה.
כי פנה היום. ולא תדע בה ילד יום. ודע
כי המול לעד לא נשוב. וכל אשר פעלה
בו. שקול וספור ותשוב. ואל האברי ספר

למלך יוסד וילד. און שפירא און און לרוב רין קעניג הקב"ה ביי טאג און ביי נאכט שווי אליו כמים
דריב און צו אים דרינע הענר ביט גיבטע ווהשתחו לו אפים און פיקע דיק צו אים און דין געזיכט
דעמער יולו מים און דרינע אירען אירען בריעה על ברכים ביט געניט און דא געניט
אולי וואוהמלך יוד פלייבט וועקט וועקט פון דעם קלף פלוי תכלית וישא פניו אליו און דעם
דיק געניט און געניט וישם לך שלום און וועט דיר געבן פריד ויחון עליך און וועט ויד און דיר
דער פאריכטן ביט עניד בעולם הזה און דרינע עלענדע טעג און דער וועלט אחרי שובך למנוחה
און און צו דא וועקט שוין ויין און דין אירען ודעם כי סעוד במל עליה דעם פון דין ויענר און
האם ער דיר שוין פועל נוסף:

נפשי מין גפלי הכני צדה לרוב בריט דיר אן שפיו און דער ריחע וועד פיל אל תמליט ואלקט
ניט מאינען בעוד בחיים היחיד ויהי לאנג דו לעבסט נאך ויש לאל יד און דאכט נאך מאינע
נוסם צו טען כי רב סמך היד דעם האסט פון דיר און ווייטן וועט ואל תאמרי למחר אף צדה און
ואג ניט דם כארנען און שפיקר וועל אף מיר שפיו פאריכטען כי פנה היום דעם דער טאג און
פאלד פון אירען דאם היינט פיקט שוין און דער עלשער ואל תדע מה ילד יום און כאנט ניט
וויסען וואס פיר זיינעם עס קען כארנען ויין ווע כי המול לעד לא ישוב און ביינאכט דם דער פון
באנגער טאג וועט שוין קיין טאג ניט צוריק קענען וכל אשר פעלה בו און אלץ וואס האסט נאמן
אין אים שקול וספור וחשוב און ויוואנען און גיזיקט און גרעכיקט ואל תאמרי און נאג ניט מחר אנשה
כארנען וועל אף נוסם טען כי יום המות מכל חי מוכס דעם דער טאג פון שפארדן און פון וועד
לעגעניען פרידוילן מחר עשות בכל יום הוויק בארזם אייל צו פאריכטען וועדן טאג ויין אויס געזיכט
ואקען וואס קען דאך אין דעם טאג טען כי המות בכל עת ישלח חצו וכדון דעם דער מוט שיקט
אלע טיגט ביט זיינע פילען און בלינען ואל תתמסמס מעשות חק דבר יום כיומו און פערווייל וך
ניט פון צו טון אין ערען טאג וואס צו אים נדער כי כצפור נודד מקנה דעם און ויהי אפונעל וועד
פארוואלט פון איר נעכט כן איש נודד ממקומו אף כח איין קעניש פערוואלט וועדן פון ויין ארם
ואל תביט כנפיה און דו נפלי כראכט דיר ניט כי אחרי צאתך מסמך פחד דם נאך דעם דו וועכט ארזם
גין פון נאך תשובי לתוכת משובה נצחת וועכט נאכדער תשובה טען פון דין שפארקע ווילדוויט
כי לא יסבן לך אז עשות טוב ורע דעם באקאלט צו דו וועכט שוין גיט ויין אין נאך וועכט שוין גיט קענען
טען קיין נוסף און קיין עלעקין ואל יועיל תשובה משובה דאכאלט וועט דיר גיט העלפן קיין דריט פון
תשובה צו דין ווילדוויט ואל תהסס לך הנסם לך מרשע ואשמה ופשע און עס וועט גיט העלפן קיין דריט פון
שעלעכטע מעשים און ויך און קיכטאטען. כי העולם ההוא נכון לחשבון דעם וועט וועלט און פאר
געברייט צו אף געבן השכון וספר כל סתם וצפון און צו שלישען דעם פון וואס און אים און
פאריכטען פאר בארנען מעשים אשר ביד כל אדם והיום און איסלכער מאן און ויין בוד אלץ
גיזיקט און קען גיט אף להקענען ויעדו לשלם שטר טוב און און וועט וועלט און פאר געברייט

ואם רע: ואל תשכח ביד כל אדם יתחם.
לדעת כל אנשי מעשהו. וזכור אין חשן
ואין צלפות. לזכור שם פועליו: פקש
את יי קוגר. בכל בחד ואוגר. פקש צדק
פקש גנוה. אולי תסתריו ביום אף יי.
וביום חרון אפו. ופחלורי קיסר דרבי
וכצאת השמש בבנותו. וסורים עליו
שמש צדקה וברפא בקנפיה. גמיה קומי
לכי ונתתני לאדונך. ושיא זכרה לאלהה.
תללו יה כי טוב זכרה לאלהינו. כי נעים
נאיה תהיה:

שמו. ולהנכם בו נקם בריה מן שוכתי אל.
האומרים לאל סור מנינו. ובעת דרכך לא
תפגנו. מה שדי כי נעברנו. ומה נועל
כי נפגע בו:

נפשי. אם תבטח תבטח לך. ואם לצת
אמר מלך משונתך. שמעי מוסר
ותבטי ואל תפגעי. שיתי על לבך תמיד.
דברי קהלת מן דוד. סוף דבר הכל נשמע.
את האלהים ורא זאת מכותיו שמו.
פי וזה כל האדם. כי את כל מעשה האלהים
יביא במשפט. על כל נעלם. אם טוב

נושען שכן לריא ה' ולחשבי שמו פאר דא נאקם פארקמיע אנ נואם האלמין עקלך ויין נאקען
ולחנכם בן נקם בריה מן שוכתי אל אנ צו בעשפראפען דא נואם האבין ביים לעבין פר נעשין אן נאם
ב"ה האומרים לאל סור ממנו אנ האבין און ניוואנס צו נאם לאו אונן ויין ורעת דרכיך לא חסנו אנ מר
וילען ביינע וועגן נים קענען מה שדי כי נעברנו וואם נוצט אונן דער אלמקטוער דאם מיר זאלן
אים דרען ומה נועל כי נפגע בו אנ וואקער נוצין וועלן מיר האבין אז מיר וועלן אים בעטן. אז
נאקען דא רשעים ביא וייער לעבין בראום ווערין זיא נישפראפט און יענער וועלט:

נפשי מין נפש. אם הכמת חכמת לך אוב דו האבסט דיה קלוג גיפירט אין וועג פון תבטח ביקטו צו ויין
גופן קלוג ויווערין ואם לצת אנ אוב דו האבסט פון אלץ נישפענס אחד חלון משונתך וועקסט
אלמין לידן ביין גרופן פעהלער שמעי מוסר וחכמי בראום געדארף שפראך רייד אנ זיא קלוג ואל
תפריע אנ שטער נים דא רייד פון דער תורה שתי על לבכך תמיד האב שפענדיג אין זין דברי קהלת
בן דוד דא רייד פון קהלת סוף דבר הכל נשמע דא ענדע פון דער וואך נאך דעם אז קען האט שון
אלץ אויס געדארבט אז את האלהים ירא ואת מצותיו שמד פירקטע דיה פאר נאם אנ היט זיינע גיבאם
כי זה כל האדם דען דאם איז דער נאנצער צוועק פון בענדיקען אנ דס איז ויין פארצוג פון אלע
בשפענענש דס ער קאן נאם ב"ה דרען און את כל מעשה דען אלע וועקן פון בענדיקען האלהים ירא
במשפט וועט נאם און בעטן אין גערקט על כל בעלם און דא פאר הילענע וואן ואם טוב ואם רע בייא
נוקם ביא שפעקען ואל תשכחי אנ ואלבט נים פר נעשין וואם אין אוב שמיט ביד כל אדם יתחם
אויסליכר בענש תבטח מים ויין אייגענער האנד לדעת כל אנשי מעשהו דאמיט ער זאל וויסן וואם
יעדער האט גיטאן. וזכור אנ גידינק כי אין חשד ואין שלמות דאם עס איז גאר נים דא מין פירקטער
און פערפארען ארם להסתר שם מועלי און דאם עס זאלין זיך פערפארען דא וואם טוען אנ רעכט
בקשי את ה' קוגר וזה נאם ביין בשפעך בכל כחד ואונד מים גאר ביינע קרעפטין אנ מאכט בקשי
צדק בקשי ענוה וזה גירעכטיקייט וזה דעמוטיוהייט אולי חסדיו פילייכט וועטסט פירפארען ווערן כיום
אף ה' אין דעם טאג וואם נאם וועט צעקען און דא רשעים וביים יתון וואם אנ אין דעם טאג פון
זיין גרים צאקען ותחזירי כוחר הרקיע אנ וועקסט לויפער זיין ויא דא לויפערקייט פון היפעל וכנאת
השמש בבחורו אנ ויא דא וזן ערשונט מים שטארקע ליכט ותורירי עליך שמש צדקה אנ דו וועקסט
מאכן שיינען און דיר איין נאקען שייין פון גירעכטיקייט ומרמא בכנפיה אנ איין הייליג וועט ויא
בריינגען מים אינע פליעלי. עתה קומי לכו אנ נעמט געהע וחתננו לאוונד אנ בעט אום גינאר ביד
זיין קער ושיא ומרה אנ הייב און איין שמיטע פון גינאנג לאלהיך צו זיין נאם הללויה לוב נאם מי
פונ דען ער איז גוט ומרה לאלהינו וינג צו אונזער נאם כי נעם דען עס איז אנגעקענס גמח תהלה זיב:

פאקט דא לוב - הללויה:

מפתח כסדר א"ב על מאמרי רד"ל המובאים בתוך הספר איה מקום מוצאם בתלמוד וזולתם.

אגמרה במסמנן ואמברה כמברא עיוולן כל:
אדם שיש בו עברה ומתורה וכו' מעמס מו:
אוי לי אם אמר אי לי אם לא אמר כ"ב פס:
אי היות לי לבך ועינך וכו' יושלמי נכנס מ"א ח:
איוה אל דו שיש בגופו וכו' שם קה:
איוה עשיר השמה בתלקו לכות פ"ד ח:
אל יעמוד אדם במקום סכנה וכו' שם לב:
אל תהיו כעברים הממששין את וכו' לכות פ"ג ג:
אל תעש תפלתך קבע וכו' שם פ"ד יג:
אלו ב"א שיראים להוציא ש"מ וכו' מדרס ה:
אלמלא ניתנה תורה למדני צנעות וכו' עיוולן ק:
אם אין אני לי מי לי וכו' לכות פ"א יד:
אם חסר אשירה ואם משפט אשירה נכנס מ:
אם נאמר בכל נפשך למה נאמר וכו' יומא פכ:
אף על פי שמיצר לי ומיכר לי וכו' שם סה:
אשילו חשב לעשות מצוה נאמא וכו' שם סג:
בכל לבבך בשגי יצריך וכו' נכנס מ:
במה הארכת ימים וכו' מגילה כז:
במצותיו ולא בשכר מצותיו וכו' פ"ו יט:
במקום שבעלי חשובה עומדין וכו' נכנס לה:
בעל קרי מזהיר בלבו וכו' שם כ:
בשלש עשרה מרות התורה נדרשת גניימא דל"י:
בשני רד"י כוליה תנויי בגניקין וכו' מנהדין קו:
בתורה קראו הדך ואח"כ אורח וכו' מוכס נכ:
גדולה שמושה יותר מלמדה נכנס ו:
גול מרש ובטאו בבירה וכו' מעמס מו:
דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל יכנס ו:
דברה תורה כלשון בני אדם נכא מלעא לא:
דאומר אחמא ואשוב וכו' יומא פה:
ההוא שלוחא דצבורא דנחית וכו' נכנס לג:
הוי הדין במצוה קלה כבמסורה לכות פ"א ח:
הוי מושב הפסח מצוה וכו' שם
הוי מתפלל בשלומה של מלכות וכו' שם פ"ג כ:
הוי עו כנמר וקל כנשר וכו' שם פ"א כ:
הוי קל לראש ונח לתשחורת וכו' שם פ"ג יב:
הוי שוקר למדור תורה וכו' שם פ"ב יד:
הכל ביהי שמסין חוץ מיראת שמים נכנס לג:
המספר בשבתו של הקב"ה יותר מדאי מגילה יד:
העולבין ואינם עולבין וכו' גיסין לה:
העבודה אם יש ברור הוה מי וכו' מרכין מה:
העולם הזה דומה לפרוזדור וכו' לכות פ"ד טו:
הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא וכו' שם פ"ג ח ופ"ג ח:
הוי מקבל את כל האדם בספ"י שם פ"א טו:
הוי שפל רוח בפני כל אדם שם פ"ד ט:
וכשאתם מתפללים רעו לפני מי וכו' נכנס מה:
תעשו סיני לתורה לכות פ"א ג

חייב אדם לברך על תועה וכו' נכנס מ:
חכם ערף נבוא חכם פ"ד יב:
יהי ביתך בית ועד לחכמים לכות פ"א ד:
יודו ורבים הלכה כרבים נכנס מ:
ימד אדם עצמו אם יכול לבזק וכו' שם ג:
יפה תלמוד תורה עם ר"א וכו' לכות פ"ג ג:
כך היא דרכה של תורה וכו' שם פ"ד ד:
כל האומר דבר חכמה אפילו באומות וכו' מגילה מו:
כל הידוע לחשב בתקופות וכו' שם עט:
כל המזכה את הרבים וכו' לכות פ"ס יח:
כל המקיים את התורה מעוני וכו' שם פ"ד ט:
כל העוסק בתורה בלבד דומה וכו' פ"ו יח:
כל עוף שהיה פורץ עליו נשרף מוכס כח:
כל העושה טובה למי שאינו מכירה וכו' חולין קלג:
כל שלא חס על כבוד קונו וכו' חגיגה יא:
כל שרוד הדבריות נודה הימנו וכו' לכות פ"ג י:
כתוב א' אומר וכמשפטי הגוים וכו' מנהדין לג:
ליבא ועינא תרי סרסוריו וגו' יושלמי נכנס מ"א ח:
ליחוש דילמא אתי למיעבר וכו' מגילה כה:
לעולם יהא אדם רך בקנה וכו' מעמס כה:
מגלגלין זכות על ידי זכאי וכו' כ"ב קסד:
מולך עשרה ב"א על קברו וכו' יומא פה:
מוסיפין מחול על הקדש שם פ"א:
מנן שמצוה על האדם לחשב וכו' שם עט:
מסורת סיני לתורה לכות פ"ג יג:
מעשה בר"א שרד לפני התיבה וכו' מעמס כה:
מפני מה חרבה ירושלים וכו' כ"ב ג:
מצוה גוררת מצוה לכות פ"ד כ:
מצות אין צריכות כונה ר"ה כה:
מרבא נכסים מרבה ראגא לכות פ"ג ג:
נתן עיניו בו ונעשה גל של עצמות שם לה:
סמא דכולא משתוקא מגילה יא:
עבר על מצות ל"ה שיש בה כרת וכו' יומא פה:
עד שלא שקעה שמשו של משה וכו' קדושין טו:
עין של הדפוני מנילמא שם:
עשה דברים לפעלם ודבר בוז לשמם מדרס סג:
עשה רצונו כרצון וכו' לכות פ"ג ט:
קבץ לרשעים רע לדם וכו' מנהדין מה:
רחמנא לבא בעי שם קו:
שוב יום אחד לפני מיתותך לכות פ"ג י:
שירת הילדים ושיבת בתו כנסת וכו' שם פ"ג י:
שלא יאמר אדם אקרא כדי שיקראוני חכם וכו' מדרס סב:
שונה רביעית אל יורה וכו' מרכין סד:
תורה מביאה לידי מעשה וכו' מוכס מה:
חיתק בן יוסף חי א"צ לשמור וכו' כ"ב עטא טו